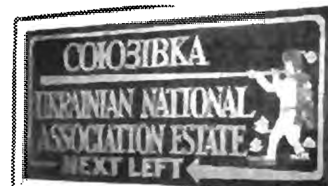
Союзівці в її 50-річчя - Многая Літа!

(читайте на стор. 15 - 22)

СВОБОДА

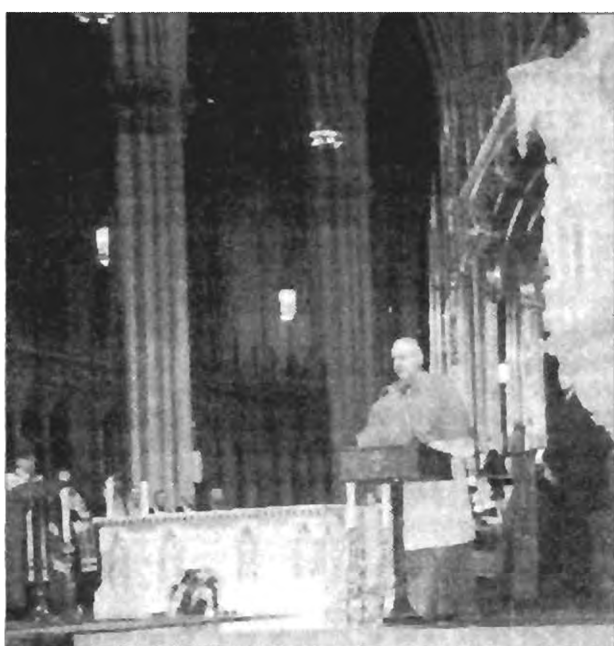
Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CIX П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛИСТОПАДА 2002 РОКУ ЧИСЛО 47 VOL. CIX FRIDAY, NOVEMBER 22, 2002 No. 47

Відзначено річницю Великого голоду

Кардинал Едвард Іґен

НЬЮ-ЙОРК. – В суботу, 16 листопада, була відправлена Панахида в катедрі св. Патрика – у пам'ять жертв Великого голоду в Україні. Як і минулими роками, українці численно заповнили велику катедру – за заявою організатора – УККА – було близько 4 тисяч учасників, гідно представляючи нашу громаду в Нью-Йорку та околиці. З довколишніх місцевостей українські мешканці приїхали організованими в тій цілі автобусами, а мешканці Нью-Йорку, незважаючи на зливний дощ, прибули усіми засобами транспорту.

Поминання жертв Великого голоду розпочалося співом хору „Думка" під орудою В. Гречинського, а хористи у народних одягах немов зливалися із церковними картинами, наповнюючи своїм проникливим співом простору катедру.

Сумне свято відкрив господар катедри кардинал Едвард Іґен, вітаючи українське духовенство на чолі з кардиналом Любомиром Гузаром. Кардинал Е. Іґен підкреслив, що це вже не вперше українська громада саме у цій катедрі має нагоду відзначати свою невимовно сумну річницю молитвою і молитовним співом. Після Панахиди, що нею провадив Єпископ УГКЦеркви Василь Лостен і Архиєпископ Антоній УПЦ в США. Головне слово-проповідь мав Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир Кардинал Гузар, підкреслюючи цю трагедію, що стала причиною молитов, якої другої подібної не було у світі – геноциду проти українського народу в 1932–1933 роках.

Відтак коротко промовляли посол України у США Констянтин Грищенко і постійний представник України в Об'єднаних Націях Валерій Кучинський, який передав звернення від міністра закордонних справ України Анатолія Зленка і від Уряду України, що відзначатиме цю сумну річницю тиждень пізніше.

Ведучий програмою, голова Українського Конгресового Комітету Америки Михайло Савків відзначив також, що на його руки прийшли співчуття від Президента США Джорджа Буша, від конгресмена Сендера Левіна з Мишигену, який делегував одного із своїх співробітників взяти у сумному відзначенні участь, від губернатора стейту Нью-Йорк, від члена Конгресу Марші Каптур та інших.

Зворушливі були слова Єпископа УПЦ Антонія, що саме недавно повернувся з України та бачив там монументи в пам'ять загиблих голодовою смертю. Про плянування такого пам'ятника у Вашінгтоні поінформував М. Савків, голова УККА, зазначуючи, що такий можливий саме в США – країні, яка вже давно визнала трагедію України 1932–33 років.

Єпископ УКЦ Василь Лостен, як церковний господар сумної урочистости, закінчив її молитвою, а хор „Думка" незмінним „Вічная пам'ять" поніс цю українську молитву-пісню аж поза мури катедри св. Патрика, щоб вона усім пригадувала загибель 7–10 мільйонів невинних жертв штучно викликаного голоду серед українського селянства.

О. Кузьмович

Л. Кучма запропонував нового прем'єра

КИЇВ. – Президент Леонід Кучма 16 листопада, намагаючись виправити своє захитане провідництво, відправив у відставку уряд Анатолія Кінаха і запропонував Верховній Раді затвердити на посаді прем'єр-міністра Віктора Януковича. Таке рішення Президент ухвалив після консультацій із провідниками фракцій та груп Верховної Ради, які проголосили входження до більшости.

Прес-секретар Президента Олена Громницька повідомила про указ Президента 16 листопада, після від'їзду Л. Кучми до Москви, де він зустрічався з президентом В. Путіном, їдучи на офіційні відвідини Китаю.

Відповідно до тексту указу, причини звільнення Анатолія Кінаха – суто політичні, „у зв'язку із необхідністю реалізації проголошеного курсу на реформування політичної системи в Україні і забезпечення з цією метою взаємодії між урядом і парляментом". Аналітики, одначе, уважають, що Л. Кучма зробив це для того, щоб забезпечити та розширити коло свого політичного впливу. Водночас Л. Кучма доручив Кабінетові Міністрів А. Кінаха виконувати обов'язки до призначення нового уряду.

Глава Донецької обласної державної дміністрації Віктор Янукович, колишній керівник вуглевої промисловости в Донецькій області, належить до об'єднання „За єдину Україну".

В інтерв'ю журналістам В. Янукович 16 листопада сказав, що вестиме переговори про підтримку своєї кандидатури з усіма депутатами. Він вже зустрічався з деякими депутатами, які самі виявляли таке бажання. Відповідаючи на запитання, чи плануються зустрічі із фракцією

(Закінчення на стор. 3)

Віктор Янукович

Почалася Празька зустріч НАТО

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Президент Джордж Буш заявив про необхідність проведення змін в НАТО, які б відображали нові реалії світу, зокрема ту з них, що тепер ворогом альянсу є не Росія, а світовий терризм. Розмовляючи після переговорів у Празі з чеським президентом Вацлавом Гавелом 20 листопада, Дж. Буш сказав, що подолати терorизм можна за умови співпраці НАТО з його союзниками.

Дж. Буш приїхав до Праги 19 листопада, напередодні зустрічі НАТО, котра відбувається від 20-го до 22 листопада. Президент Буш, беручи участь у цій своїй першій зустрічі НАТО, привітав плани розширення альянсу за рахунок семи східньо-европейських країн – Румунії, Латвії, Литви, Естонії, Словенії, Словаччини і Болгарії, після чого НАТО налічуватиме в сумі 26 членів. Дж. Буш також повідомив, що обговорив з чеським керівником В. Гавелом проблему Іраку, і що світ визнає необхідність добровільного або примусового роззброєння Саддама Хусейна. Президент Дж. Буш зазначив, що, на його думку, НАТО повинно усвідомлювати, що об'єднатися проти Іраку в випадку, якщо настане така необхідність, є в інтересах миру і стабільности. Питання Іраку формально не стоїть на порядку денному зустрічі НАТО в Празі.

Щодо участи України у Празькій зустрічі

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Президент Л. Кучма бажає здобути підтримку Пекіну

ПЕКІН. – Президент України Леонід Кучма, який 17 листопада прибув до Китаю з офіційною візитою, має намір звернутися до Пекіну з проханням допомогти йому спростувати звинувачення у схваленні продажу українських радарних установок Іракові. Президент України бажає, щоб Китай використав свій вплив як постійний член Ради Безпеки ООН і щоб група інспекторів Об'єднаних Націй перевірила, за словами Л. Кучми, безпідставні звинувачення у продажу Іракові радарних систем „Кольчуга". Група американських та британських фахівців вже відвідала Україну у цій справі, проте висловила нарікання, що українські офіційні представники не виявили особливого бажання співпрацювати з комісією. Президент Л. Кучма під час зустрічі 19 листопада з главою Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників Лі Пеном виступав за зміцнення міжпарлямeнтських взаємин України і Китаю. Український президент також зазначив, що основа успіхів, досягнутих Китаєм, – це політична стабільність. Він висловив підтримку ідеї „єдиного Китаю", наголосивши, що позиція України з даного питання залишається незмінною: Україна підтримувала і підтримує Китай в міжнародних організаціях. Напередодні візити до Китаю Л.Кучма 16 листопада у Москві зустрівся з В. Путіним.

І. Чиж підтримує оприлюднення імен власників ЗМІ

КИЇВ. – Голова Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення Іван Чиж підтримує думку оприлюднення імен власників теле- та радіоканалів, а також тих політичних та економічних сил, які стоять за власниками. Про це він заявив 15 листопада на прес-конференції. За словами І.Чижа, оприлюднення переліку власників – абсолютно нормальна практика. „Чому в нас така терра-інкогніто навколо проблеми засновників?", – запитав він. Разом з тим він зазначив, що в Україні існує інша проблема: власниками можуть вважатися одні люди або фірми, а реальними володарями – інші. „У нас інша система, 2 пишемо, 7 у пам'яті за, Райкіним", – сказав І.Чиж. Тому, вважає голова Держкомінформу, необхідно оприлюднити не лише перелік власників, але й перелік тих, хто за ними стоїть.

Відбулась прем'єра фільму „Молитва за гетьмана Мазепу"

КИЇВ. – 14 листопада ввечері відбулась українська прем'єра фільму Юрія Іллєнка „Молитва за гетьмана Мазепу", знятого на кіностудії ім. Олександра Довженка. Прем'єрний показ фільму в київському кінотеатрі „Україна" представляла творча група картини: режисер Ю.Іллєнко, виконавці головних ролей – народний артист України Богдан Ступка, Людмила Єфіменко і Микита Джигурда, продюсер фільму Ігор Дідковський. Автори фільму вважають „Молитву за гетьмана Мазепу" новим словом в сучасному кінематографі і передбачають неоднозначне сприйняття картини сучасниками, „які ще не готові до такого фільму". Водночас присутня на прем'єрі заступник міністра культури і мистецтв Ганна Чміль сказала, що фільм вимагатиме „роботи розуму та душі". На створення фільму з державного бюджету було виділено 12.5 млн. грн. Фільм „Молитва за гетьмана Мазепу" взяв участь у позаконкурсній програмі 52-го міжнародного Берлінського кінофестивалю і за останні сім років став першим проєктом, який представив у Берліні країни Східньої Европи. У Польщі фільм вперше був показаний на Любуському кінофестивалі в Лагові, а потім на 29-му кіноліті в Інську неподалік Щеціна. В Інську серед 27 закордонних кінокартин фільму було вручено нагороду „Золота рибка з Інська 2002". Позолочену фігурку рибки отримав за батька син режисера, який був одним з виконавців ролі Івана Мазепи – Пилип Іллєнко. Фільм демонструвався також і в рамках четвертого фестивалю українського кіно у Польщі. Після показу в Сочі на кінофестивалі „Кінотавр", міністерство культури Росії порекомендувало не показувати фільм Ю.Іллєнка „Молитва за гетьмана Мазепу" в російських кінотеатрах. Міністер культури РФ Михайло Швидкой заявив, що „міністерство культури вважає цей фільм антиросійським і таким, що спотворює історію російсько-українських взаємин".

Презентація книги Крістофа-Дітріха фон Ромеля

ХАРКІВ. – На урочистому засіданні Вченої ради Харківського національного університету з нагоди 198-ої річниці від дня його заснування відбулася презентація книги відомого німецького науковця XIX століття Крістофа-Дітріха фон Ромеля. „Спогади про моє життя і мій час". Це перший повний її переклад українською. Німецькою вона побачила світ у 1854 році, а уривки російською мовою надрукували 1864 року. Її автор – філолог, історик, сходознавець, професор Марбурзького та Ґетінгенського університетів, з 1811 року викладав у Харківському університеті. Книга професора фон Ромеля започаткувала науково-видавничу серію „Україна в мемуарах і спогадах". Засновниками серії є Інститут археографії та джерелознавства ім. Грушевського, Національна академія наук України та харківський Східній інститут українознавства ім. Ковальських. Директор останнього професор Володимир Кравченко наголосив на великій цінності спогадів професора фон Ромеля. Адже „універсальний гуманітарій початку дев'ятнадцятого сторіччя, який доклав чимало зусиль до розбудови Харківського університету, що стоїть на порозі свого 200-річчя, не просто допитливий чужоземець, він збільшує наші знання про наше минуле".

Українська кінострічка на Міжнародному фестивалі

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – На Міжнародному фестивалі европейського кіно, що проходить у бельгійському місті Віртон, відбувся показ фільму українського режисера Кіри Муратової „Другорядні люди", організований за сприяння Посольства України в Бельгії та Міністерства культури і мистецтв України. Як повідомили у прес-службі Міністерства закордонних справ України, українське кіно вперше репрезентоване на цьому кінофорумі, в якому вже понад 20 років беруть участь фільми багатьох країн Европи. Фахівці відзначили професіоналізм К. Муратової, а також майстерність гри акторів. Як зазначили присутні кінокритики, „Другорядні люди" сповнені філософським гуманізмом.

Олігархи привласнюють близько 2 млрд. долярів на рік

КИЇВ. – Щорічно до 40-45 відсотків ВВП України, або 80-90 млрд. грн., розподіляється за допомогою механізму корупції, а 9-10 млрд. грн., тобто до 20 відсотків усіх доходів громадян, становлять власні прибутки корупціонерів. Такі дані оприлюднив президент Центру ринкових реформ Володимир Лановий на прес-конференції 14 листопада. Фахівець вважає, що теперішня бюрократична зарегульованість в економіці та поширені корупційні явища можуть спричинити зменшення інвестицій, а отже й доходів бюджету, відновити інфляцію цін. На думку В. Ланового, корупційні явища особливо поширені там, де є найбільші податкові пільги і переваги, а також звільнення з платежів до бюджету: у вугільній і газовій промисловості, чорній металургії, енергетиці, сільському господарстві (щороку разом приблизно на 16-20 млрд. грн.).

Пожежа на стадіоні „Спартак"

КИЇВ. – 15 листопада о 3-ій год. 54 хв. по полудні до пожежної охорони Києва надійшло повідомлення про пожежу на стадіоні „Спартак". Коли пожежні авта прибули до місця події, з'ясувалося, що горять приміщення другого і третього поверхів, розташовані над глядацькими трибунами. Для ліквідації пожежі залучили 15 одиниць спецтехніки із п'яти пожежних частин. Вогонь було повністю ліквідовано через півтори години. Внаслідок пожежі прогорів дах і вигоріла одна з коментаторських кабін. Причини пожежі та вчинена шкода встановлюються.

„Круглий стіл" з військових проблем

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Питання співробітництва України з НАТО та досвід у проведенні військової реформи в Україні 15 листопада обговорювали тут учасники „круглого столу". У ньому взяли участь посли та радники посольств Канади, Сполучених Штатів, Туреччини, Польщі та Чехії, українські політики, вчені та представники неурядових організацій. Сучасний стан взаємин Україна –НАТО учасники „круглого столу" визначили як кризовий. За словами Більге Джанкореля, посла Туреччини в Україні, перш за все це криза довіри до найвищого державного керівництва, яка виникла внаслідок так званої „справи про „Кольчуги". Але незважаючи на це, зазначив Б. Джанкорель, припиняти діялог з Україною в НАТО не хочуть. Водночас посол Чехії в Україні Карел Штіндл та перший секретар Посольства Сполучених Штатів Кейсі Крістенсен висловили переконання, що у взаєминах Києва з НАТО не відбудеться кардинальних змін на краще, допоки в Україні не змінять емоційні оцінки ситуації, що склалася, на зважений політичний розрахунок. Проте покищо емоції беруть верх, вважає голова комітету Верховної Ради з питань европейської інтеграції Борис Тарасюк. Це, на його думку, демонструють дискусії навколо участи України в зустрічі НАТО. Б. Тарасюк висловив переконання, що Україна обов'язково має взяти участь у празькій зустрічі, інакше надовго буде втрачено можливість ухвалити документи про поглиблення співробітництва.

Спроби визнання російської другою державною мовою

СЕВАСТООПООЛЬ. – 13 листопада ввечері сесія Севастопольської міської ради ухвалила звернення до депутатів Верховної Ради України з вимогою про визнання російської мови державною. Севастопольські депутати запропонували членам українського парляменту, обраним у Севастополі, – Іванові Вернидубову і Вікторові Зайчку виступити з відповідною депутатською ініціятивою з цього питання. У зверненні відзначається, що понад 90 відсотків мешканців міста вважають російську мову рідною. Водночас низка севастопольських політичних і громадських організацій національно-демократичного спрямування виступила зі заявою протесту проти запровадження в Україні другої державної мови.

Европейські „зернові" квоти

КИЇВ. – Україна домагатиметься від Евросоюзу права на продаж наступного року трьох мільйонів тонн зерна. Віце-прем'єр-міністер України з питань агропромислового комплексу Леонід Козаченко сказав, що звернеться з таким проханням до комісара ЕС з питань сільського господарства Франца Фішлера. 12 листопада Евросоюз оголосив, що з наступного року плянує запровадити обмеження на імпорт зерна з України та інших держав, які не є членами ЕС. Плянована квота має становити 2.4 мільйона тонн з тарифом 12 евро за тонну. Перевищення квоти пропонується обкладати тарифом 95 евро за тонну. Україна цього року плянує експортувати до Европи п'ять мільйонів тонн збіжжя, користуючись зменшенням пропозиції від традиційних експортерів у зв'язку з невдалими врожаями у США та Австралії. Минулого року Україна продала до ЕС три мільйони тонн збіжжя.

Викрили спродувача фальшивих українських грошей

СЕВАСТОПОЛЬ – Управління Служби безпеки України 19 листопада знешкодило зловмисника, який намагався ввести з Туреччини в Україну найбільшу за останні роки партію фальшивих українських грошей номіналом у 10 гривень. Колишній російський військовий льотчик намагався збути у Севастополі майже 39 тисяч фальшивих гривень, виготовлених в Туреччині і доставлених в Україну через Одесу. Затримали зловмисника в результаті проведеної спеціяльної акції співробітники відділу з боротьби з корупцією та організованою злочинністю і спеціяльного підрозділу „Альфа".

За повідомленнями інформаційних агентств

Збудуймо пам'ятник жертвам голоду

НЬЮ-ЙОРК. – Після зворушливої, багатолюдної Панахиди в катедрі св. Патрика у суботу, 16 листопада, відбулася у приміщеннях УККА пресова конференція, скликана головою УККА М. Савковим.

Не часто пресова конференція збирає таких почесних гостей, окрім журналістів, як це було того дня. До почесної президії засіли запрошені господарем Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир Кардинал Гузар, Посол України в США Костянтин Грищенко, Постійний представник України до Організації Об'єднаних Націй Валерій Кучинський, Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев, офіційний представник конгресмена Сандера Левіна Дейвид Етінджер та представниця губернатора Дж. Патакі – О. Волошин.

Пресову конференцію вів голова УККА М. Савків, представляючи усі дотеперішні заходи у справі побудови у столиці США пам'ятника жертвам Великого голоду в Україні. Зокрема він зачитав теплого листа від посадника Вашінґтону Антоні Вильямса і ще раз підкреслив активність С. Левіна, що є головним промотором в Конґресі США у справі пам'ятника жертвам Великого голоду, і відомий вже довгий час, як щирий приятель українців.

М. Савків попросив до слова Владику Л. Гузара, який підкреслив, що йому особливо приємно бути учасником пресової конференції з такої важливої мети, здійснення якої незвичайно потрібне для української спільноти. При цьому він згадав також про побудову храму УГКЦ в Києві.

Владика Гузар вважає, що українська Церква зараз знаходиться у переходовій стадії і розвиток спрямований на об'єднання УГКЦ і українських православних Церков. Він також пояснив, що УГКЦ запропонувала урядові України не віддавати Собор св. Софії і залишити до того часу, коли Церкви будуть об'єднані, і уряд України нібито погодився на цю пропозицію. В дальшому перебігу пресової конференції її господар М. Савків надав слово представникам України – К. Грищенкові, В. Кучинському, С. Погорельцеву, які запевнили, що співпрацюватимуть з нашою громадою у виконанні важливого задуму, яким є побудова пам'ятника жертвам Великого голоду. В. Кучинський підкреслив, що Україна буде домагатися визнання цього злочину Організацією Об'єднаних Націй як геноциду.

Д. Етінджер прочитав звернення С. Левіна, що було оприлюднене також у Палаті Представників США, для підтримки ідеї спорудження у Вашінґтоні пам'ятника жертвам Великого голоду. Президент СКУ Аскольд Лозинський у своєму слові підкреслив, що саме С. Левін завжди є приятелем українців та порушував українські проблеми в Конґресі. Спорудження пам'ятника жертвам Великого голоду саме у Вашінґтоні – це найкраща форма увічнення цього геноциду, застосованого режимом Сталіна для винищення українського народу, додав він.

Впродовж пресової конференції, на якій всі присутні могли брати слово, зачитано також привітання від Генерального консула України в Чикаґо Б. Базилевського

М. Савків у своїх підсумках підкреслив, що українці США не випадково заініціювали спорудження пам'ятника жертвам Великого голоду, адже американський Уряд досі єдиний, який визнав цей злочин. На його думку, треба також подбати, щоб ця трагічна історія увійшла в навчальний процес американських шкіл. На закінчення пресової конференції її господар підкреслив, шо у тій цілі будуть також інші організовані акції. Він подякував усім за участь.

На пресовій конференції (зліва): А. Лозинський, М. Савків, Кардинал Л. Гузар, К. Грищенко, В. Кучинський.

О.К.

Загадкова смерть журналіста М. Коломійця

МІНСЬК, Білорусь. – Як уже повідомлялося, 21 жовтня директор Інформаційного агентства „Українські новини" Михайло Коломієць, не пояснивши нікому зі свого оточення цього вчинку, несподівано припинив керувати справами агентства і зник.

Згодом виявилося, що 22 жовтня він виїхав до Мінська, столиці Білорусі, і звідти протягом декількох днів, до 28 жовтня, мав телефонічні розмови зі своєю київською знайомою. В одній з тих розмов М. Коломієць нібито зізнався, що має психологічні проблеми і тому змушений був залишити свою працю. Відомо також, що 28 жовтня він зателефонував своїй матері та одному з працівників свого аґентства, і це був його останній зв'язок зі світом.

Ще через пару днів, 30 жовтня, директора „Українських новин" було знайдено повішеним у лісі поблизу селища Молодечне, Мінської области. Повідомляючи про це, начальник управління інформації та громадських зв'язків міністерства внутрішніх справ Білорусі Дмитро Партон ствердив: „Ми на 90 відсотків певні, що це тіло Михайла Коломійця, однак офіційної заяви не робимо, бо ще не маємо достатніх підстав". Д. Партон припустив, що в цьому випадку може йти мова про самогубство, хоч треба ретельно перевіряти й інші версії.

Тим часом справа опізнання тіла ускладнилася тією обставиною, що оскільки білоруські слідчі не змогли ідентифікувати особу покійного, то, згідно з білоруським законом, тіло, яке може належати М. Коломійцеві, 11 листопада було поховане на найближчому білоруському цвинтарі.

Посилаючись на дані білуруських експертів, перший заступник державного секертар міністерства внутрішніх справ України Михайло Корнієнко сказав, що під час розтину тіла не було виявлено жодних слідів, які б свідчили про насильницьку смерть або про те, що померлий чинив комусь опір. М. Корнієнко все ж не виключає, що повторну експертизу буде зроблено, коли тіло перевезуть до України. Тим часом до Білорусі, де відбудеться ексгумація тіля загиблого, полетіла мати М. Коломійця і його колишня подруга.

Відповідаючи на запитання журналістів з УНІАН, чому білоруські правоохоронці відразу не змогли ідентифікувати особу загиблого, М. Корнієнко сказав, що цього він покищо не знає. Остаточні висновки – за українськими слідчими органами, які перебрали цю справу від білоруських колеґ.

УНІАН

Румунські газети критикують позицію України

БУКАРЕШТ, Румунія. – Преса Румунії, коментуючи перебіг двосторонніх переговорів з Україною про режим державного кордону, звинувачує Київ у спробах зірвати чергове коло переговорів з метою підірвати наміри Букарешту вступити до бльоку НАТО. Владнання всіх прикордонних суперечок є однією з ключових вимог, які НАТО висуває до майбутніх нових членів альянсу. Румунське видання „Cotidianul" пише: „Українське міністерство закордонних справ звинуватило делеґацію Румунії у висуванні пропозицій, які суперечать двосторонньому договорові 1997 року, що й зірвало переговори". Румунська газета вважає, що Україна, прагне будь-що створити проблеми із заявкою Румунії на вступ до НАТО. „Jurnalul National" пише, що нинішня безвихідь у двосторонніх переговорах зберігатиметься доти, доки при владі в Києві залишатиметься Леонід Кучма.

Кучма запропонував...

(Закінчення зі стор. 1)

„Наша Україна", В. Янукович дав ствердну відповідь. На запитання, чи розраховує він на підтримку депутатів, які не входять до більшости, В. Янукович сказав: „Я гадаю, що треба переконувати усіх депутатів державницькими позиціями. Бо є одна справа у всіх – Україна і в цій державі політики мають бути відповідільними перед народом".

Донецькому губернаторові В. Януковичу – 52 роки, він закінчив Донецький політехнічний інститут, а також факультет міжнародного права Української академії зовнішньої торгівлі. В. Янукович має науковий ступінь доктора економічних наук. Раніше працював на промислових підприємствах Донбасу.

Віктор Янукович має можливості стати прем'єром, – вважає голова українського парляменту Володимир Литвин. Він припускає, що упродовж 10 днів в Україні буде не лише новий прем'єр, але й новий коаліційний уряд. В. Литвин, однак, підтвердив, що 18 листопада під час представлення В. Януковича на погоджувальній раді керівництва парляменту порушувалося питання про його судимість.

Упродовж найближчих днів В. Янукович проводитиме зустрічі із фракціями та групами парляменту. 21 листопада може відбутися голосування за його кандидатуру. Тим часом лише кілька фракцій заявили про однозначну підтримку В. Януковича.

48-річний А. Кінах обійняв посаду прем'єра у травні 2001 року й очолював дев'ятий український уряд з часу незалежності.

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Американські розвідслужби переконані в автентичності запису О. бен Ладена

ВАШІНҐТОН. – Представники американських розвідувальних служб 18 листопада повідомили, що вони майже впевнені у тому, що останнє записане послання провідника організації „Аль-Кайда" Осами бен Ладена є справжнім і нещодавнім. Фахівці Центрального розвідувального управління та Національної агенції безпеки США підтвердили, що плівка зі записом голосу О. бен Ладена була записана ним самим. На плівці, що її передавав арабський телевізійний канал „Аль-Джазіра", Осама бен Ладен застеріг союзників Вашінґтону, що вони самі можуть стати жертвою нападу, якщо й далі підтримуватимуть США. З того, що на плівці можна почути реакцію на нещодавній бомбовий напад на індонезійському острові Балі, у Ємені, Кувейті, Йорданії і захоплення заручників у Москві, робиться висновок, що Осама бен Ладен вижив після американської масової воєнної акції в Афганістані. Президент Джордж Буш ще 14 листопада заявив, що зі всією серйозністю ставиться до авдіозапису з погрозами терористичних акцій, автором якого є, ймовірно, Осама бен Ладен. „Хто б не виробив цю плівку – він поставив світові до відома, що ми перебуваємо у стані війни, і ми повинні сприйняти цю інформацію дуже серйозно".

Інспектори ООН в Іраку

БАГДАД, Ірак. – Передова група інспекторів ООН зі зброї, котра прибула до Багдаду 18 листопада, поновила переговори з іракськими представниками вже наступного дня, 19 листопада. Керівник інспекторів Ганс Блікс сказав, що праця розпочалася добре і на переговорах досягнуто поступу. Це перша зустріч між інспекторами і іракськими представниками за останні чотири роки. Передова група розгорне лябораторію і встановить автономні засоби зв'язку для інспекцій, які розпочнуть повноцінну працю наступного тижня. Іраків турбує те, що резолюція ООН вимагає до 8 грудня оголосити про існування будь-яких програм виготовлення зброї масового знищення. Багдад каже, що не має таких програм. Ганс Блікс певний, що його праця створює можливість виходу з напруженості. Він сказав, що вважає своїм завданням провести інспекції, результатам яких мав би довіряти Ірак та решта світу. Багдад пообіцяв повне сприяння інспекціям, але заявив, що не має чого приховувати. Голова групи інспекторів ООН Г. Блікс запевнив, що новітні технології дозволяють виявити навіть найбільш приховані озброєння. Незважаючи на вище подані факти, американська та британська авіяція знову обстрілювала об'єкти іракської протиповітряної оборони – у відповідь на спроби збити літаки союзників, які патрулюють повітряні зони на півночі та півдні Іраку.

У Китаї – зміна влади

ПЕКІН. – Комуністична партія Китаю 15 листопада оголосила про нове керівництво, яке прийшло на зміну президентові Цзян Цземіневі та іншим чільним посадовцям.На чолі партії став віце-президент Китаю Ху Цзіньтао, один з нової генерації китайських провідників, представлених світові на телевізійній церемонії у Пекіні. Ху Цзіньтао замінить Цзян Цземіня на посаді президента країни наступного року, однак аналітики передбачають , що значний вплив Цзян Цземіня зберігатиметься і надалі. Оглядачі вважають, що Ху Цзіньтао належить до авангарду краще освіченого покоління провідників, які сприятимуть підприємництву. Колишній посол США до Китаю Джеймс Сасер не очікує швидких змін у тій країні зі зміною керівництва: „Гадаю, політика Китаю є досить добре визначеною. Китай рухається шляхом до ринкової економіки. На мою думку, за нового керівництва цей процес дещо прискориться. Впродовж певного часу можна буде спостерігати подальшу лібералізацію у політичних питаннях, однак все це мало змінить статус-кво".

Віктор Медведчук в Нью-Йорку

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Постійне представництво України при ООН повідомило, що 19 листопада в Нью-Йорку голова Адміністрації Президента України Віктор Медведчук провів зустріч з головою Ради Безпеки ООН, Постійним представником Китаю при ООН Вангом Інгфанем. Під час зустрічей обговорено звернення України до Ради Безпеки ООН щодо з'ясування фактів у нібито порушенні нею санкцій проти Іраку. В. Медведчук звернув увагу голови Ради Безпеки на бездоказовий характер закидів на адресу України та наголосив, що Україна не порушувала режиму санкцій. У відповідь на сумнівні звинувачення Президент і Уряд України виявили беззастережну відкритість і налаштовані на продовження активного співробітництва, зокрема з Радою Безпеки, задля остаточного прояснення ситуації, що склалася.

Згідно з повідомленням Представництва, голова Ради Безпеки висловив повне розуміння позиції України і цілковиту підтримку її відкритих і конструктивних підходів. Ванг Інгфань наголосив, що представник України повинен взяти участь у розгляді Радою Безпеки і Комітетом 661 відповідних звернень української сторони щодо бездоказових звинувачень у порушенні санкцій проти Іраку. Голова Ради Безпеки запевнив, що вичерпна інформація, надана В. Медведчуком, буде невідкладно доведена до відома членів РБ ООН. Цього ж дня на закритому засіданні голова Ради Безпеки поінформував членів цього органу про проведену зустріч з керівником Адміністрації Президента України.

Того ж дня у приміщеннях Постійного представництва України при ООН відбулася також зустріч В. Медведчука з головою Комітету-661 Ради Безпеки ООН (в справах санкцій проти Іраку), постійним представником Норвегії Оле Пітером Колбі. Голова Комітету-661 поінформував про розгляд звернення України до Ради Безпеки ООН. Він високо оцінив і підтримав конструктивний і відкритий характер позиції України та запевнив у готовності всіляко сприяти неупередженому розглядові питання, порушеного українською стороною.

Голова Комітету-661 також повідомив, що представників України запрошено брати участь у наступних засіданнях Комітету-661 стосовно цієї проблеми.

Х. Ф.

Вирішено створити Департамент внутрішньої безпеки

ВАШІНҐТОН. – Увечорі 19 листопада Сенат розглянув законопроєкт про створення Департаменту внутрішньої безпеки і більшістю голосів (90 за 9 проти) його схвалив. Палата представників Конґресу вже 14 листопада схвалила згаданий законопроєкт, який набере чинности після підписання президентом Джорджем Бушом, що був його ініціятором після терористичних акцій 11вересня 2001 року. Департамент, бюджет якого становитиме 38 мільярдів долярів, перебере на себе функції 22-ох теперішніх федеральних відомств і буде найбільшою за останні півстоліття реорганізацією урядових структур.

Розламався нафтовий танкер

МАДРИД, Еспанія. – Грецьке нафтоналивне судно„Престіж", з багамською реєстрацією , яке кілька днів дрейфувало біля північно-західнього узбережжя Еспанії, вранці 19 листопада розламалося на дві частини, загрожуючи найбагатшим рибальським угіддям реґіону. Урядовці кажуть, що судно не витримало шторму неподалік від узбережжя Ґаліції в Еспанії. На берег уже викинуто вісім тисяч тонн нафти. Загалом танкер містив 77 тисяч тонн. Речниця Евросоюзу Ларс Вальдер застерегла, що рибальству загрожує екологічна катастрофа, а також природі і туризмові. Европейські та американські спостерігачі кажуть, що західні вітри, наганяючи розлиту нафту до берегів Еспанії, можуть заподіяти значної шкоди. Згаданий танкер містив удвічі більше нафти, як нафтоналивне судно „Ексон Валдез", що 1989 року викинуло в затоці Принца Віліяма 37 тисяч тонн нафти.

Зупинено спробу викрадення ізраїльського літака

ІСТАМБУЛ, Туреччина. – Ізраїльська авіокомпанія Ель-Аль 17 листопада повідомила, що її службовці безпеки запобігли спробі викрадення одного з літаків компанії, що прямував до Стамбулу. Один з пасажирів, якого визначають як ізраїльського араба, погрожував стюардесі ножем, але був схоплений службовцями безпеки, які зазвичай перебувають на борту літаків компанії „Ель-Аль". Літак приземлився у Стамбулі і жоден з пасажирів не постраждав. Заарештованого було передано турецькій владі. Генеральний директор „Ель-Аль" Амос Шапіра пояснив, що „один із пасажирів, який мав кишенькового ножа, спробував захопити контролю над летом, і за лічені секунди наші охоронці його знешкодили. Він зараз під вартою в стамбульському летовищі, тому я вам скажу лише, що всі наші пасажири живі-здорові – і нічого з ними не сталося". Водночас внутрішнє розслідування авіокомпанії концентруватиметься на тому, як саме пасажир спромігся пронести невеличкий ніж на літак, беручи до уваги, що догляд пасажирів, що його здійснює ізраїльська служба безпеки, є одним з найсуворіших та найретельніших у світі.

„Аль-Кайда" готує великомаштабну терористичну акцію проти США

ВАШІНҐТОН. – Федеральне бюро розслідувань попередило 16 листопада правоохоронні органи США про те, що „Аль-Кайда" готує великомаштабну терористичну акцію проти США. За даними ФБР, „Аль-Кайда" вибирає нову мету для нападу, наслідки якого стануть не менш трагічними, ніж ті, що їх пережила Америка внаслідок вересневих атак на Нью-Йорку і Вашінґтоні. Згідно з газетою „The New York Times", терористи керуються такими критеріями, як: символічне значення об'єкту для нападу), велика кількість жертв (як було під час минулої атаки на Нью-Йорк), заподіяння відчутних втрат американській економіці (як відомо, теракти 11 вересня обійшлися Нью-Йоркові приблизно в 36 млрд. дол.), максимально глибокої психологічної травми жителям США. У числі об'єктів, які, за припущенням ФБР, можуть стати цілями атаку, називаються також підприємства з переробки нафти, ядерні електростанції або місця великого скупчення людей, наприклад, стадіони.

Північна Корея визнала, що має ядерну зброю

ПХЕНЬЯНЬ, Північна Корея. – Північна Корея вперше визнала, що має ядерну зброю. У заяві на державному північно-корейському радіо, де пролунала критика американської політики стосовно Пхеньяну, було заявлено, що Північна Корея створила потужні контр-заходи, зокрема ядерну зброю. Раніше Північна Корея заявляла лише про те, що має право створювати ядерну зброю.

Помилування відкинено

ВАШІНҐТОН. – У Вірджинії 15 листопада був страчений громадянин Пакистану Мір Аймаль Казі, засуджений до смерти за убивство двох працівників Центрального розвідувального управління США. Міра Аймала Казі стратили летальною ін'єкцією. 23 листопада Верховний суд США відхилив його прохання про помилування. У 1993 році Мір Аймаль Казі брав участь у збройному нападі на працівників ЦРУ (CIA) біля штаб-квартири управління на околиці Вашінґтону. У 1997 році він був затриманий у Пакистані і переданий Сполученим Штатам. Державний департамент США попередив про загрозу терористичних актів ісламських екстремістів у зв'язку зі стратою Аймаля Казі. Страчений ніколи не заперечував причетности до вбивств 1993 року, називаючи їх проявом гніву проти політики США на Близькому Сході, яку він називав антимусульманською. У Пакистані в день страти не працювали американське посольство та консульства.

За матеріалами ЗМІ

Власність на землю – як партійна програма і як життєва практика

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – Покійний історик Микола Чубатий був членом галицької делегації на урочисту акцію злуки земель – об'єднання Західньо-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою, що відбулось у Києві 22 січня 1919 року.

Понад 30 років тому він розповідав про це в Українській Вільній Академії Наук (УВАН) у Ню-Йорку і серед іншого згадав про дискусії, які точились між делегаціями гуцулів і наддніпрянців. Наддніпрянці повторювали більшовицьке гасло – „Вся земля селянам". Гуцули цього не сприймали, розповідав проф. Чубатий, і навпаки – переконували своїх східніх братів, що землю краще купувати, бо, мовляв, „як тобі землю дадуть, то можуть її і відібрати, але як купиш її, то вона твоя".

Я згадав цю розповідь, коли читав і слухав про труднощі, з якими зустрівся перший соціяліст України Олександер Мороз. В той час, як він чарував офіційних і неофіційних вашінґтонців своїми аналізами нинішної ситуації в Україні, члени його Соціялістичної партії оприлюднили черговий наступ „влади" проти „опозиції": влада, доводили вони, намагається виселити Олександра Мороза і його родину з його дачі у Кончі-Заспі.

Конча-Заспа – це така собі „закрите містечко", на південь від Києва, але з якої до центру веде „Столичне шосе" (порядна, пряма дорога). Це один із тих залишків совєтського „безклясового" суспільства, що його успадкувала Україна. Як і колись, там живуть вибрані люди, і щоб відвідати їх, треба мати запрошення. Інакше охорона не пропустить.

Олександер Мороз дістав дачу у Кончі-Заспі як голова Верховної Ради (1994-98), точніше, згідно із законодавством нині вже самостійної, некомуністичної України, дача „закріплена" за колишнім спікером „довічно". Але як казали гуцули наддніпрянцям 80 з гаком років тому, як дають, то можуть і відібрати.

Десь наприкінці жовтня керівники Кончі-Заспи відключили електрику й огрівання до дачі Олександра Мороза. Вони пояснюють це тим, що ведуть ремонт інфраструктури в тій частині поселення. І справді, на телебаченні показували бульдозери і викопані рови, в яких є старі труби.

„Керуючий справами" Кончі-Заспи (це також совєтський анахронізм – дуже впливова людина, якої головним завданням є полегшити життя „слугів народу") заявив перед камерами, що крім Морозової, ще дві дачі без електрики й ґазу, та що Морозові пропонували перенестись тимчасово в іншу дачу, але той відмовився, боявся, що вже не дістане її після ремонту інфраструктури. І тепер, дружина-інвалід Олександра Мороза перебуває там, хоч температура в дачі не перевищує 40 ступнів за Фаренгайтом.

Ці інформації оприлюднили члени Соціялістичної партії, і то саме тепер, коли Мороз – за кордоном, бо лідер Соцпартії, як інформувала „Україна молода" від 13 листопада, „людина дуже скромна і ніколи не дозволяє свої особисті труднощі обговорювати публічно".

Активісти Соціялістичної партії вважають, що все це є наслідком мстивої політики влади проти одного з лідерів опозиції, адже дача О. Мороза знаходиться у сусідстві з дачею Президента Леоніда Кучми, але та, мабуть, має „автономну бойлерну" (ні, серйозно, є така фраза в нинішній мові; нові „елітні" будинки користуються нею в рекслямі), і там тепло. Соціялісти почали перегороджувати в'їзд до Кончі і заґітували пресу.

Така пряма дія увінчались успіхом. До 15 листопада підключили тимчасове огрівання до будинку колишнього спікера, а керівництво оселі обіцяло приспішити ремонт інфраструктури.

Але власне тут згадуються виховані під Габсбургами гуцули, які знали, що таке приватна власність. Землю краще купити, бо як тобі її дадуть, то можуть і відібрати. Тим часом порядний і досвідчений політик, добрий українець Олександер Мороз є одним з найбільших в Україні противників торгівлі землею. Тут він принциповий: земля не товар. (Капіталістка й опозиціонерка Юлія Тимошенко, до речі, також виступає проти продажу землі, але тільки тому, що „круті" люди викуплять її за безцінь у недосвідчених в тих справах громадян. Вона каже, що землю в Україні не можна продавати доти, доки справжній ринок не визначить її реальної вартости).

А дача в Кончі-Заспі, очевидно, – не єдине місце проживання Олександра Мороза. Він напевно ще має помешкання у Києві. Але нині в Україні модно жити в „субурбії". Неподалік офіційної Кончі-Заспи вже розрослась приватна „gated community", що називається „Золоті ворота", а там такі вілли, і то будовані за недержавні гроші, що їх власникам могли б позаздрити мешканці американських приміських осель типу Ґрос-Пойнт, Овк-Парк і Шорт-Гилс.

А фірма, яка розбудувала цю оселю, не закордонна, а київська. Це як у рекламі місцевої броварні: „Українське є добре і добре, що є."

Що посієш, те й пожнеш

Мова – про вийняткове значення свободи у суспільному житті. Зачекайте іронізувати, мовляв, взявся чоловік глаголити про загальнозрозумілу річ. Зрозуміла, та не зовсім. Свобода, як істотний чинник демократичного ладу, може бути носієм і добра, і зла. За тлумачними словниками Вебстера і Даля, свобода – це своя воля, воля до самовизначення, самопосвяти, самосмислення. А воля, вважав психолог Фройд, – творча діяльність розуму. Оскільки не всі люди мають однаковий розум, то й розуміння свободи різне. У Ню-Йорку – радіостанція „Свобода", в його гавані – статуя Свободи, за Гудзоном-рікою – газета „Свобода". Тут коментарі зайві.

Тільки-но Україна проголосила державну незалежність, народ заявив свої права на свободу: слова, переконань, підприємства, творчости, вибору, пересування, віросповідання. Віруй у кого хочеш – Христа, Магомета, Єгову, Будду, Дажбога, Марію Цвігун. Зневірені в духовній здатності релігій задушити комуністичну гідру, повірили у японську богиню Сходу сонця Таганосо, яка приведе триголового дракона з хвостом-самурайським мечем і повідрубує голови усім комуністам. Лише справжні самостійники вірують у невмирущість самостійної України і безсмертя душ її президентів.

В Гуляй-Полі процвітає клюб ім. Нестора Махна. З гамазеєм гостинців-сувенірів на славну згадку про свободу степових піратів-махновців. Відроджене свободолюбне козацтво з піснею „Осідлаю я гарячого коня" – осідлало мотоцикли, щоб провчити Молдову, як любити свободу.

Свобода політичних переконань відзначилась розмаїттям партій, фракцій, угруповань, рухів – ліві, праві, центристські. Чом не як в американців – дві партії? Їх досить для запеклої міжпартійної боротьби за владу. І виборцям розвага, крім карколомного футболу.

Свободі підприємництва сприяє свобода реклями. Київська фірма „Довір'я" реклямує довідник „Державні податки – як оминути справедливо". Себто, платити державі кріпацькі податки (оброк) – банкрутство. Зате платити поміркову данину мафії – взаємний резон.

Свобода творчости. В літературі твір українською мовою досягає обмаль читачів. Звідсіль – обмежений тираж і мізерний гонорар. З такою свободою творчости у кишені письменника вітер гуляє. А їсти щось треба. Натомість книжка російською мовою цікавить читачів різних національностей багатонаціональної України. Чи це не синдром свободи „общепонятного язика"?

Свобода образотворчого мистецтва вдалась до експресіонізму – кінь на п'яти ногах. А це вже свобода мракобісся. На гріх десь взялася ще й свобода кохання, ота самісінька „фрі лав". Ця тема настільки контроверсійна, слизька, що радше лишимо її компетентним людям. Прикро, що такий кайф полонив прославлену нашу співачку Софію Ротару. Вона полюбила азербайджанського гангстера Аліка Тахтахунова і співає „Мамо, я кілера люблю". Прощай, „Червона руто"...

Свобода пересування дозволила без ОВІРу пересуватись через міждержавні кордони задля човникової торгівлі... Чи хтось бачив свободу пересування голими ногами? О'кей. На вулицях обох столиць соборної України дедалі більше бачиш шорти. У жінок з гарними ногами шорти саме враз. Ще й з демонстрацією національної свідомости – вишивками київською гладдю або гуцульським хрестиком. У чоловіків з волосатими ногами шорти –вимога зоогігієни. Цікаво, що свобода пересування голими ногами набуває тенденцій дальшого оголення. Київська міліція заклопотана можливим поверненням руху 20-их років – за свободу тіла з гаслом „Геть сором!" Пригадуєте оповідання Остапа Вишні, як виглядала на Хрещатику така свобода?

Перелічені тут прикмети свободи ґарантує Конституція країни. Отже, законні. А закон – як дишло... Щоб запанувала доброчинна свобода, потрібна належна інтерпретація її. Це досягається сумлінням. Звідси свобода сумління. Тільки вона, **свобода сумління**, служить першоджерелом образу життя людини, суспільства, держави. Що посієш, те й пожнеш.

В. Остапенко,
Вашінґтон

Почалася...

(Закінчення зі стор. 1)

НАТО, то 16 листопада Рада національної безпеки та оборони України (РНБО) ухвалила рішення, що на цій зустрічі будуть присутні Президент України Леоінід Кучма і міністер закордонних справ Анатолій Зленко.

Секретар РНБО Євген Марчук сказав у розмові з журналістами, що міністер А. Зленко візьме участь у засіданні Комісії „Україна – НАТО" на рівні міністрів країн-–членів альянсу, а Президент Л. Кучма – у засіданні Ради Північно-Атлантичного партнерства.

Є. Марчук зазначив, що ані Україна, ані її Президент не заслужили того, щоб залишитися осторонь від подальших процесів формування европейської безпеки, і нагадав, що на засіданні Комісія „Україна–НАТО" розглядатиметься спільний плян подальших дій з альянсом.

Поїздка Л. Кучми стала проблематичною після того, як керівництво НАТО оголосило, що хоче провести засідання двосторонньої комісії тільки з міністром закордонних справ України Анатолієм Зленком. НАТО вважає українського Президента заплямованим звинуваченнями у продажі зброї Іракові.

20 листопада Посол Сполучених Штатів у НАТО Нік Бернс заявив в інтерв'ю для Бі-Бі-Сі, що рішення не проводити офіційних зустрічей з Президентом Кучмою на Празькій зустрічі НАТО в четвер було прийнято через те, що альянс був розчарований твердженнями про нібито особисте схвалення продажу „Кольчуги" до Іраку Президентом та українським урядом. „Якби це виявилося правдою, то це стало б дуже небезпечним кроком з боку українського уряду – кроком, який би був порушенням санкцій ООН проти Іраку",– сказав він.

„Ми й надалі прагнемо співпрацювати з реформаторами в Україні, хочемо поступу в наших взаєминах з Україною, але просто не можемо іґнорувати дуже небезпечної ініціятиви з боку України, що полягала в спробах допомогти Іракові в набутті складної військової системи. І український уряд чудово здає собі справу з незадоволення НАТО в цьому конкретному питанні", – додав Нік Бернс.

І. Я.

Політичне грище на тлі єднання

Вже кілька місяців увага світу прикута до США та Іраку, які опинилися у небезпечному протистоянні. Диктатура Садама Гусейна в Іраку сприймається як загроза не тільки США, а й усьому демократичному світові. Напад на США терористів 11 вересня 2001 року змусив США перейти до активних дій щодо попередження можливих акцій терору і завдати рішучого удару по терористичних угрупованнях, що базувалися в Афганістані. Але не тільки позадержавні терористичні об'єднанння, а й Ірак – окрема країна – активно представляє загрозу. Розвідка повідомила, що Ірак діяльно опрацьовує і накопичує зброю масового знищення. Президент США Дж. Буш почав підготування до розгрому можливого супротивника на його території. Але на таку війну США повинні мати підтримку Ради Безпеки ООН, яка висловилася проти війни, тільки згодом прийняла резолюцію-ультиматум Гусейнові, якому пропонувалося показати міжнародним експертам озброєння і збройні програми Іраку. Перед загрозою нищівного удару Гусейн погодився на таку перевірку.

Відкладена війна з Іраком заохотила політичних оглядачів до обнадійливих заяв про успішні починання Білого Дому. Першим і найбільш реальним досягненням було названо створення міжнародної коаліції у боротьбі проти тероризму. У ній об'єдналися суспільства з дуже різними політичними системами, культурами і релігіями, навіть з числа недавніх ворогів. Друге досягнення, з точки зору США – це відчутне зближення з Росією, про яке ще недавно годі було й мріяти. Перед загрозою терористичних нападів Німеччина і Японія заявили про свою мілітарну відповідальність за долі світу. За два роки адміністрація Президента Дж. Буша змінила курс від ізоляціонізму до широкої участи у справах світу, включно з такими далекими країнами, як Узбекистан чи Таджикистан.

Проте ситуація за два роки несподівано обернулася проти України у політичному світі. На Україну впала підозра у намірах, всупереч резолюціям Ради Безпеки ООН, продати Іракові системи протиповітряної оборони. Триває кампанія з усунення Президента України з представницьких міжнародних нарад. Зроблено ряд кроків на шкоду зовнішній торгівлі України. Дехто схильний пов'язувати ці неприємності з особою нинішнього Президента України Л. Кучми, який і справді скоїв чимало необережних кроків. Проте президенти змінюються, а Україна залишається, і її ушкоджений авторитет буде триваліщим від терміну діяльности окремих її провідників. На це й розраховують недруги молодої держави.

Якщо уважніше придивитися до проголошених досягнень у міжнародній політиці, то з'ясується дуже своєрідна роля в них північної сусідки України - Росії. Президент Росії В. Путін запобігливо поспішив з обіцянкою всілякої підтримки США у боротьбі з міжнародним тероризмом і навіть продемонстрував свою рішучість, коли отруїв чимало своїх і чужоземних громадян разом з групою відчайдухів- чеченців, яких Москва поквапливо назвала міжнародними терористами. Коли ж США звернулися до Ради Безпеки ООН за дозволом про приборкання Гусейна, першими виступила проти такої резолюції саме Росія, яка має з Іраком давні і не дуже шляхетні контакти. Тепер зі США більше співпрацюють на терені колишнього СРСР Грузія, Киргизія, Казахстан, ніж Росія. Перше десятиріччя незалежности України висунуло її як базу для забезпечення стабільности у центрі Европи. Це дуже не сподобалося Росії. Щоб підірвати позиції України, було задіяно ряд економічних важелів, поряд з якими розгорнулася мережа дій проти України на зовнішній площині, розхитування спокою в самій Україні силами комуністично-соціялістичної „опозиції". Урядові Сполучених Штатів не завжди зручно ретельно розглядати „факти", вміло підкинуті з російських теренів. Кепський мир з сильним колишнім супротивником видається важливішим від спроб підтримати перші кроки молодого державного утворення, яке кульгає, падає і може зашкодити не тільки собі.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про давню і вірну дружбу

Вона, на диво, триває вже майже повних сорок років, і не помічаємо, щоб вона, як це часто буває, розбивалася через якесь непорозуміння, сварки чи незгоди.

Так, ця дружба поміж цими дуже нерівними партнерами розпочалася весною 1963 року і все ж ніхто не може ствердити, щоб вона згасала чи меншала. Навпаки – щораз більше і щораз частіше один партнер цієї дружби знаходить причини, щоб відвідати свою подругу та провести з нею якусь чергову імпрезу.

Розпочалася ця щира і тепла дружба поміж „нею" і „ним" в 1963 році, коли він – Пласт вирішив саме у своєї подруги – Союзівки влаштувати свій черговий крайовий з'їзд. І ось з'їхалися численно пластуни на Союзівку, радили впродовж двох днів у тісному приміщенні готелю, мерзли, перебігаючи від будинку до будинку, але полюбили „її" гаряче. Причиною була не лише українська гостинність і теплий усміх пана Кваса - але те дивне почуття, що вони цілком „вдома". Свобідно ішли розмови, дзвенів веселий сміх, а увечорі лунала пластова пісня. Вдоволені та радісні пластові провідники поверталися того березневого ранку домів, а новообраний провід таки відразу вирішив, що черговий з'їзд „робимо тільки на Союзівці".

Ось так і розпочалася оця щира дружба. І так усі чергові крайові з'їзди вже без застанови і питань членства були заплановані та відбувалися на Союзівці.

Коби тільки одні крайові з'їзди вибрали собі, як подругу, Союзівку! Скоро після цього першого з'їзду пластунів в 1963 році, вже рік після з'їзду, туди перенесли свої „Орликіяди" її організатори з куреня ім. Григора Орлика, та від того часу кожного року у листопаді на Союзівку з'їзджається пластове юнацтво на свій улюблений змаг. В тому часі, коли холод осені, і часті дощі не дуже уможливлюють відпочинок в горах – пластуни „заливають" Союзівку і ще раз перед зимою наповнюють її гамором, співом і теплотою сердець.

Кожного літа від 1989 року заповнюють гамором і щебетанням цілу Союзівку наймолодші її звеличники – пластові „пташата" на таборах, що розпочалися та мають кожного року великий успіх завдяки ініціятиві „Перших Стеж". А кожна із цих пластових імпрез проходить на Союзівці із задоволенням, сантиментом і пластовим гумором.

Дружба Союзівки з Пластом процвітає довгі роки – без непорозумінь, без застережень і без найменшого бажання її зірвати чи розлучитися. Для пластунів у США Союзівка – це немов щось зовсім рідного, близького, немов частина пластування, немов самозрозуміле місце усіх пластових зустрічей, нарад, з'їздів чи курінних зборів. Союзівка для пластунів – це добра, щира подруга, без якої важко було б вести працю та збиратися.

Тож думаю, що можу тут в імені сотень пластунів, що пережили на Союзівці стільки гарних хвилин, подякувати її за це і запевнити, що наша дружба з нею залишиться і далі такою щирою і теплою, як була досі!

О-КА

Повернути людям одвічні правди

Синод єпископів Києво-Галицької Митрополії Української Греко-Католицької Церкви 8 листопада звернувся до вірних і всіх людей доброї волі з приводу відзначення 70-ої річниці Великого голоду в Україні, підкреслюючи, що всупереч впертим замовчуванням з боку радянської влади, український народ зберіг у своїх серцях пам'ять про цю найбільшу трагедію XX сторіччя і про мільйони її жертв і тепер щорічними листопадовими відзначеннями віддає поклін усім безвинно загиблим в ті страшні роки. У зверненні, від імені Синоду єпископів підписаному Верховним Архиєпископом УГКЦ Любомиром кардиналом Гузаром, зокрема говориться:

„... Ми, єпископи Української Греко-Католицької Церкви, разом з цілим нашим народом підносимо до Господа молитви за душі жертв голодомору і закликаємо молитися, щоб таке лихо більше ніколи не повторилося. Наслідки голодомору ми відчуваємо і досі, адже водночас із фізичним винищуванням українського народу, зокрема сільських власників, було завдано жахливий удар по його духовності. В результаті насильної колективізації знівельовано образ селянина-господаря, носія духу економічної свободи, зруйновано культуру та устрій українського села, які формувалися віками.

Широко оспівуваний у нашій літературі зв'язок українця зі своєю землею, який стосовно селянина здавався незнищенним, був раптово і насильно обірваний.

Селяни, в яких відібрали землю-годувальницю і натомість дали колгосп, втратили свої корені, позбулися власної гідності та духовної незалежности.

Усвідомлюючи усі жахливі наслідки подій 70-літньої давности, ми не можемо обмежуватися їхньою аналізою — нам необхідно докладати зусиль до їх подолання. Першим кроком на цьому шляху повинно стати повернення людині тривалих одвічних правд, символом яких є земля. Цей процес повернення, на наш погляд, потрібно здійснювати у напрямі, протилежному до того, що відбувалося в 30-ті роки минулого століття, а саме: відновити контакт людини із землею, відродити почуття справедливости та стабільности, даючи їй можливість вибирати відповідне місце для праці і отримувати за неї винагороду.

Це усвідомлення мало б проникнути в національну ментальність, щоб зцілити жахливу рану минулого і сьогодення. І в надії на майбутнє передбачити ті кроки, які необхідно зробити нашій державі для повернення народові його національної гідності, щоб Україна стала для своїх дітей рідною домівкою.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз SVOBODA Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (доД. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Тільки я чудом вижив...“

В 1928-29 роках розпочалася масова грабіжницька колективізація. В селах відбирали землю, худобу, майно і організовували колективні господарства. Мій батько, який на той час рахувався заможним середняком, сім'я якого складалася з семи осіб, в розпорядженні якої були п'ять десятин землі, щоб зберегти своє господарство і уникнути розкуркулення, змушений був записатися в колгосп, який був утворений на терені села Оксаниної на Черкащині і називався „Юний піонер”. Але цей маневр не врятував батька від біди. Його й так рахували заможним середняком, а по селу ходили чутки, що він є в списках осіб, які підлягають розуркуленню. Майже всі розмови між батьками я чув і болісно це переживав. А ходячи до школи, яка знаходилася поруч з будинком сільської ради, я з нетерпінням чекав перерви, вибігав з приміщення і свої погляди звертав в сторону сільської ради, чи не привезли наше майно на площу перед сільрадою, куди звозили майно розкуркулених осіб і розпродували там на авкціонах. Майна нашого не було, але від біди батьки не врятувалися, а тому ховали одежу, де могли.

І ось наступив 1932 рік, а з ним прийшла біда. В ніч на 3 травня сталася в нашому дворі велика пожежа. Горіла клуня, сараї, скирта соломи. Хату врятували, бо була накрита цинковою бляхою. Ми вискочили з хати, в чому спали. Прибулі енкаведисти батька арештували, хату закрили на замок. Ми опинилися на дворі, в чому вискочили, більше в хату нас не пустили. Вранці мати послала мене в хату через вікно. Я подавав звідти одяг, продукти і все, що міг, і ми занесли в хату до баби (матері батька). Фактично ми залишилися без нічого, голі і голодні. А все, що залишилося в хаті, забрали до сільради. Мати через день їздила на побачення з батьком в тюрмі. Через місяць відбувся відкритий суд в сільському клубі, де батька засудили до 10 років тюремного ув'язнення і вислали в Соловецькі острови (Біле море).

Так почалися наші бідування. Старший брат, щоб спасти себе, в свої 20 років завербувався і поїхав на будівництво Дніпрогесу. Мати і нас четверо залишилися вдома.

Минали дні, мати доглядала за городом, але що було там? Трохи картоплі і більше нічого. Восени ми знову перебралися жити в свою хату. Трохи зібрали картоплі з городу і більше нічого, а ще ми мали трошки муки, яку вдалося викрасти зі своєї ж хати - ось всі запаси продуктів на зиму. В колгоспі мати фактично не працювала, а тому ніякого хліба і продуктів не отримувала. А піти десь на заробітки мати не могла, бо ми малі були і голі.

Наступила холодна зима 1933 року. Соломки для огрівання хати не було, а запаси картоплі дуже швидко зменшувались. Я зимою старався ходити до школи, бо там давали якусь затеруху, а сестри і брат не могли цього отримати, бо не ходили до школи – не мали одягу і взуття. Чим ближче до весни 1933 року, тим становище ставало гіршим.

Бабуся допомагала, чим могла. Але що вона могла зробити, якщо в хаті п'ятеро голодних ротів. Наближалася весна, дерева ще не розпустилися, а трава ще не появилася, як люди почали помирати з голоду.

Ідучи по воду до криниці, що була на вулиці, я бачив, як проїжджала підвода, а фірман голосно криком запитував, де є трупи людей. Він забирав ці трупи, відвозив на цвинтар і там без домовини і ритуалів вивалював трупи в яму. Були випадки людоїдства, коли мати поїдала своїх дітей, і навпаки. Трупи людей валялися під парканами, в хатах по декілька днів. Ні трави, ні листя на деревах, а в хаті ні картоплини, ні грама муки. Заходячи в хату, сам голодний і чув ледве голос сестричок і братика, що вони хотять їсти. Що могла зробити мати? Тільки плакала. Прокинувшись одного разу, я почув від матері, що старша сестричка мертва, пізніше так сталося з молодшою сестрою, а пізніше і з братом Петром. Залишилися ми з мамою. Але і мама не перенесла мук, а так близько було до їди (трава, листя). Маму поховали в одній домовині з її братом, який також пішов зі світу в цей же день.

І так я один чудом вижив, а мені всього тринадцятий минало. Як міг я втримати себе? Забирає мене до себе бабуся, в неї я перебував до осені. Брат, який в цей час вже жив і працював під Москвою на будівництві залізниці Москва-Донбас, підпримував звязок з бабусею, знав про всі події, а тому восени 1933-го приїхав в село і забрав мене до себе. А братові було всього 20 років.

Так закладавася фундамент „могутньої” радянської влади. Але тодішні можновладці не розуміли, що на людському горі щастя не будується.

Григорій Кучер
м. Болехів
Івано-Франківська обл.

Настав час відкрити Музей Голодомору

У Києві вже встановлено пам'ятник на честь жертв Великого голоду 1932–33 років. У дні відзначення 70-ліття Голодомору в Україні варто подумати, чи не піти слідом євреїв і відкрити в Києві ще й Музей Голодомору – цього українського голокосту.

В Музеї буде бібліотека, архів документів, виставка світлин, тут виступатимуть історики, науковці, журналісти, приходитимуть студенти і шкільна молодь, щоб дізнатися про трагедію українського народу, скоєну жорстокістю Сталіна у 1932–33 роках.

Євген Стахів,
Нью-Джерзі

Гірка помилка М. Грушевського

Аналізуючи теоретичну спадщину і практичну діяльність М. Грушевського в період української національної революції 1917– 1921 рр., мусимо поставити кілька питань: де корені певної неприхильности до ідеї державної самостійности провідника національно-визвольного руху та ідеалізації ним федерації та автономії? Чому при можливости вибору боротьби за самостійну державу М. Грушевський, а разом з ним переважна більшість діячів українського національно-визвольного руху, взяли курс на розбудову автономії України в складі Російської держави?

Ці далеко не риторичні запитання потребують глибокого наукового вивчення, аналізи й відповідного трактування. Очевидно, що орієнтація на федералізм й автономію, половинчасті вимоги до Тимчасового уряду Росії, твердження про потребу збереження єдности з Росією через федерацію, наголошування на спільноті інтересів з Російською демократією (по суті – з соціялістичними партіями) відмобілізовували український народ, притуплювали в ньому ту небезпеку, яка загрожувала від Росії, що, використовуючи гасла федералізму, боролася за збереження російської імперії під іншою назвою.

Тому навряд чи буде перебільшенням висновок про те, що поразка Української Народної Республіки, навіть ширше, української державности взагалі, була запрограмована в теоретичній спадщині і практичній діяльности тодішніх провідників українського національно-визвольного руху, в тому числі Михайла Грушевського.

Це гірка реальність, яка змушує нас ще раз задуматися, особливо в ситуації, що склалася сьогодні в Україні.

Ярослав Колодій,
Дженкінтавн, Па

Дякую за участь у створенні фонду

Щиро дякую особам, які спричинилися до створення стипендійного фонду для вшанування пам'яті мого чоловіка, професора музики Володимира Чижика. Це, в першу чергу, Наталія Хома, Марта Хома та Оксана Кузьмович-Шпот і моя приятелька Рута Галібей. Фонд „Наталія Хома – діти музики в пам'ять Володимира Чижика” надає фінансову допомогу студентам музики у Львові. Щоб зібрати на це фонди, челістка Наталія Хома дала в Україні та Америці п'ять добродійних концертів в пам'ять покійного.

Марта Хома і Оксана Кузьмович-Шпот займалися цією справою у Львові і приділювали стипендії студентам.

Цю корисну акцію продовжує Наталія Хома, тому за додатковою інформацією прошу звертатися до неї на адресу: Natalia Khoma, 1291 Sebewaing Rd., Okemos, MI 48864. Дякую усім, хто уможливив надання стипендій студентам музики в Україні. Найбільше дякую Наталії Хомі, усім жертводавцям і тим, які будуть далі займатися цією корисною справою в Америці та Україні.

Д-р Марія Погорецька–Чижик,
Чикаґо

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Збори Олбанської округи

19 жовтня у Вотервлітському українському клюбі відбулися організаційні наради Олбанської округи УНС. Метою зборів було провести аналізу організаційної праці в окрузі, вислухати доповідь скарбника УНСоюзу Роми Лісович про працю УНС і намітити плян праці в окрузі до кінця цього року.

Збори відкрив голова Округи Микола Філь і надав слово Ромі Лісович. На початку своєї доповіді Рома Лісович дала признання Окрузі за її організаційні успіхи. Округа є однією з менших в системі УНСоюзу, але перебуває на першому місці, бо здобула 24 нових члени, а Микола Філь приєднав 11 нових членів, і цим посів друге місце серед організаторів.

Рома Лісович відзначила велике число союзівців, що приходять на окружні збори кожного року. Вона подала деякі поради, як організувати членів з т. зв. „четвертої хвилі". Багато часу доповідачка присвятила братській діяльності у відділах, пояснила деякі пляни забезпечень.

Значну частину доповіді було присвячено справам Союзівки. Присутні довідалися, що в плянах УНСоюзу є втримати Союзівку в „українських руках" і зменшити дефіцит, пізніше збудувати готель, зробити ретельний ремонт і провести зміни в адміністрації оселі.

Присутні активно відгукнулися на всі проблеми порушені Ромою Лісович, подаючи свої запити і коментарі.

Володимир Літинський

Учасники нарад в Олбані.

Резолюція 35-ої Конвенції про Союзівку

Минулого тижня були подані зміни до Статуту, резолюції і рекомендації, прийняті на 35-ій Конвенції Українського Народного Союзу, крім нижче поданої резолюції, яку подаємо тепер.

Христина Козак, Головний секретар УНСоюзу

Делегати 35-ої Конвенції УНСоюзу закликають новий провід УНСоюзу докласти усіх сил, щоб запевнити дальше існування Союзівки – однієї із найважливіших братських ділянок, частини УНСоюзу.

Ми прохаємо нашого нового предсідника, членів Екзекутиви, контролерів та радних затримати нашу улюблену Союзівку як власність УНС. У крайньому випадку, якщо це буде необхідно для збереження Союзівки, треба обмежити партнерство та інвесторів до українських організацій та осіб-українців.

Ми віримо, що рішення перевести які-небудь радикальні рішення буде обдумане, коли ми не матимемо іншого виходу.

Ми хочемо зазначити, що УНСоюз є українською громадською організацією і одним з її завдань є плекати українську культуру, традиції та гордість за приналежність до української спільноти. Перші громадські організаційні кроки, почавши від четвертого року життя, наші діти ставлять саме в таборах, що відбуваються на Союзівці.

За Резолюційний комітет:
Оксана Козяк, голова (Відділ 47)
Микола Чеддар (Відділ 161)
Ірена Новак (Відділ 220)

Подяка нашим читачам

Ми зворушені вчасним відгуком деяких читачів на наш заклик у „Свободі" від 1 листопада 2002 року стосовно доповнення редакційних архівів Альманахами УНСоюзу. Цим шляхом складаємо щиросердечну подяку подружжю Нечипоренків з Джеферсону, Огайо, і Петрові Бардові з Дейтону, Огайо, за надіслані ювілейні альманахи з приводу 75-річчя УНСоюзу, Анні Гаврилюк з Елкінс Парк, Пенсильванія, за альманахи від 1961 і 1969 років, Петрові Пителі з Твін Лейкс, Вісконсин, за ювілейний альманах 1961 року і анонімному читачеві за альманах від 1938 р. Щиро дякуємо за Вашу щедрість і розуміння нашої потреби!

Комплектуючи наші редакційні архіви, завважуємо, що у нас ще бракує Альманахів УНСоюзу **за 1903, 1910, 1921, 1934, 1936, 1937, 1939, 1941, 1942, 1943, 1945, 1946, 1947, 1948, 1950 роки,** а також ювілейних Альманахів **за 1944 і 1954 роки.** Звертаємось до наших читачів: чи у ваших архівах немає згаданих примірників, які доповнили б архів „Свободи"? Будемо вдячні за їх надіслання.

Редакція

Україна в Раді Безпеки ООН: огляд діяльности

НЬЮ-ЙОРК. – Дворічне членство України в Раді Безпеки Організації Об'єднаних Націй під час 2000 і 2001 років у стислій формі розкрите в англомовному виданні „Ukraine in the United Nations Security Council 2000-2001". В цій 382-сторінковій книжці за темами охоплено всі виступи, заяви офіційних представників України в Раді Безпеки Організації Об'єднаних Націй за той час.

Посол Валерій Кучинський в будинку Постійного представництва України при ООН 16 вересня представив міністра закордонних справ України Анатолія Зленка на офіційній презентації цієї книжки. Міністер А. Зленко приїхав до Йью-Йорку на відкриття нової сесії в Об'єднаних Націях. На презентації були присутні дипломати і представники різних країн в ООН, між ними – посол Януш Станьчик від Польщі. В розмові з кореспондентом тижневика „Свобода" він зауважив, що мало країн приділяють подібному висвітленню належний час і беруть на себе відповідальність представити загальний огляд їхньої діяльности в одній з найважливіших позицій Організації Об'єднаних Націй – Раді Безпеки. Польський дипломат підкреслив, що, читаючи цю книжку, можна чітко увиразнити послідовну діяльність України в Раді Безпеки, особливо видно ролю України як посередника і архітектора конструктивних коаліцій.

І. Я.

До Постійного представництва України в ООН надійшли листи-подяки за книжку „Україна в Раді Безпеки 2000-2001 років". Уривки з деяких відгуків подаємо нижче.

С. Ікбал Різа, голова кабінету Генерального секретаря ООН

„...Ця компіляція головних заяв і резолюцій нам досконало пригадує різноманітні справи, на котрі відгукнулася Рада Безпеки і є знаменитим посібником у вивченні діяльности ООН...".

Арнольдо М. Лістре, Постійний представник Аргентини до ООН:

„Дорогий друже, я щиро дякую за примірник Вашої книжки. Я розумію Ваш особистий вклад і Ваших співробітників в цю книжку, вона є надзвичайно цінним дослідженням, і прошу прийняти мої найщиріші поздоровлення за цю надзвичайну працю. З найкращим побажанням...".

Стафорд О. Ніл, Постійний представник Ямайки до ООН:

„...Ямайка, як непостійний член Ради Безпеки мала честь служити разом з Україною протягом 2000-2001 років, і Ваша книжка дає глибокий погляд на сутність праці Ради за цей період і є важливим додатком до загальної літератури про працю Ради Безпеки...".

Єгуда Ланкрі, Постійний представник Ізраїлю до ООН:

„Дорогий Валерію, я Вам пишу, щоб подякувати за те, що Ви мені надали примірник книжки „Україна в Раді Безпеки 2000-2001 року".

Цей імпозантний збірник чітко документує працю Ради Безпеки під час того діяльного періоду і засвідчує важливий внесок України як члена цієї Ради. Україні треба надати визнання за видання цього досконалого звіту про працю Ради і відгуку щодо сучасних критичних справ. З теплою дружбою...".

Кішоре Магпубані, Постійний представник Республіки Сингапур до ООН:

„...Я разом з моїми колеґами дякуємо, що Ви поділилися з нами Вашою книжкою. Збірник надзвичайно добре організований, і легко знайти теми, котрими ми зацікавлені...

Я маю надію, що майбутні члени Ради Безпеки отримають досвід і знання, здобуті Україною, користуючись цією книжкою...".

Джаґдіш Кунжул, Постійний представник Республіки Маврикій до ООН:

„Членство будь-якої країни в Раді Безпеки справді є історичною подією, і на ці країни лягає велика відповідальність. Україна виправдала довір'я, яке було на неї покладане ширшим членством ООН, вона підтримала цілі цієї організації і працювала в ім'я міжнародного миру і безпеки. Україна з гордістю повинна згадувати свою працю в Раді Безпеки, і ця книжка, видана Україною, буде переконливим доказом успішної праці і для сучасних, і для майбутніх членів Ради Безпеки...".

Посол Валерій Кучинський (зліва) і міністер закордонних справ України Анатолій Зленко.

Зліва: Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев, громаський діяч Євген Стахів, голова Донецької обласної адміністрації Віктор Янукович, директор кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нью-Йорку Богдан Кекіш.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Серії ділових дискусій в Посольстві України

Майкл Блейзер, Ричард Шрайвер, Віра Андрушків, Надія Комарницька МакКоннел

ВАШІНҐТОН. – Фундація „Україна -США" спонзорувала дві події у Посольстві України в США, які висвітлюють питання економічного розвитку України. Майкл Блейзер, головний директор Сіґма-Блейзер та президент Фундації Блейзера і д-р Еділберто Сіґура, головний економіст та голова ради правління Фундації Блейзера представили нововидану роботу „Ініціатива Блейзера: завершення економічного переходу у країнах колишнього Радянського Союзу" про плян дій, методологію та набір засобів для завершення переходу від централізованої до ринкової економіки у пятнадцяти країнах колишнього СРСР. У презентації, яка відбулася 11 жовтня, взяли участь більше семидесяти представників уряду та приватного і некомерційного секторів. Їх привітали посол України у США Костянтин Грищенко та модератори Андрій Бігун, спеціяліст з міжнародної торгівлі Департаменту комерції США та Надія Комарницька-МакКонел, президент Фундації „Україна-США".

17 жовтня Дмитро Лендел, голова відділу програмного забезпечення фірми „Еліком", Ужгород, та Любомир Олійник, менеджер фірми „Лайонсофт", Львів, виступили під час ділового сніданку з теми „Інформаційні технології в Україні", спонсорованого Фундацією. Діловий сніданок зацікавив більше, ніж 30 представників уряду США, некомерційних установ та підприємців. Володимир Яценківський, міністер-радник Посольства України у США, Ярослав Войтко, голова торгової та економічної місії посольства, та Надія Комарницька МакКоннел привітали учасників дискусії. Член Дорадчої ради Фундації Ігор Гавдяк провадив засідання.

За додатковою інформацією про діяльність програми економічного розвитку Фундації „Україна-США" або за копією книжки Блейзера звертайтеся до „U.S.-Ukraine Foundation", 733 15th Street NW, Suite 1026, Washington, DC 20005. Тел: (202) 347-4264, факс: (202) 347-4267. Електронна пошта: mokra@usukraine.org. Вебсайт: www.usukraine.org

Ірина Мокра

Серед доповідачів переважали жінки

Д-р Рената Руснак

НЬЮ-ЙОРК. – Останнім часом у серії доповідей організованих в Науковому Товаристві ім. Шевченка, переважали доповідачки.

28 жовтня слухачів зацікавила доповідь д-р Ренати Руснак, яка вивчає матеріяли про Богдана Лепкого з архіву НТШ. Д-р Р. Руснак підкреслила у доповіді, як перегляд листування Б. Лепкого дав їй можливість пізнати ставлення письменника до поляків та їхнього літературного життя. З-під пера Б. Лепкого вийшло багато перекладів творів на польську мову, особливо з літературознавства. Він мав дуже корисне для співпраці інтелектуальне партнерство, а також добре знання літератури обох народів. Політичні обставини склалися так, що вершина літературної діяльности Б. Лепкого випала на складний політично, але важливий час. Б. Лепкий – гарячий прихильник незалежности і з'єднання України, шанував однак інші народи, зокрема саме мав тепле ставлення до польського народу, тому і дістав признання як польської інтелектуальної еліти тих часів, так і української. Доповідь д-р Р. Руснак відкрила слухачам один із важливих відтинків праці та творчости Б. Лепкого та викликала цікаву дискусію.

В тиждень пізніше доповідали в ТТШ дві стипендіятки на американських університетах Вірджінії та Гарварду – д-р Олександра Палка зі Львова і д-р Оксана Остапчук з Москви про стан функціонування і викладання української мови в Україні та Росії. Тема їхньої доповіді була доволі дражлива, але актуальна. О. Остапчук, маючи нелегкі обставини життя в Росії, говорила більш оптимістично із позитивною настановою, ніж О. Палка, яка живе і працює у Львові. О. Остапчук розповіла про активність Українського культурного центру в Москві, українську бібліотеку і українську мову як окрему дисципліну на університеті, клюб любителів українського кіно. На думку доповідачки, в Москві є зараз велике зацікавлення українською літературою.

Д-р Олександра Палка і д-р Оксана Остапчук

О. Палка уважає, що у Львові, на жаль, надто мало зроблено досі для навчання української мови. Молодь не має зацікавлення вивчати її, а вчителі добре не володіють методикою навчання. Немає також підтримки вивчення української мови з боку міністерства освіти. О. Палка написала для чужинців книжку вивчення української мови. Обидві доповідачки наголошували на проблемах вивчення української мови не тільки в Росії, а й в Україні.

О. К.

„Діти України - майбутність народу" - тема „Дня союзянки"

НЮАРК, Н. Дж. – Традиційний „День союзянки" Окружної управи Союзу Українок Америки штату Нью-Джерзі відбувся у жовтні, в залі церкви св. Івана Хрестителя. Традицію цього дня започатковано зі заснуванням Округи у 1959 році, і з того часу він відбувається щороку. Метою свята від самого початку було дати нагоду союзянкам із різних відділів на терені штату познайомитися ближче, поділитися думками та заохотити українських жінок вступати в ряди СУА.

Попередні відзначення були присвячені 25-літтю та 50-літтю журналу „Нашого життя", 1000-літтю Християнства в Руси-Україні, 120-літтю від дня народження Лесі Українки, 25-літтю Стипендійної акції СУА, „Рокові родини", 25-літтю Українського музею в Нью-Йорку.

Від проголошення незалежности України в 1991 році значна частина діяльності відділів Округи СУА Нью-Джерзі та поодиноких членок звернена на допомогу людям в Україні. Економічна та політична криза призвела до того, що півтора мільйона професіоналістів виїхало з України, шукаючи кращої долі за кордоном, а понад півмільйона молодих дівчат та жінок потрапили в сексуальне рабство в результаті злочинної торгівлі жінками, пропали без сліду. Коли працездатні люди виїжджають, то залишаються у великій більшості старші люди та діти, яким не завжди є кому допомогти. В Україні, замість приросту, населення кожного року зменшується.

Цьогорічний „День союзянки" був присвячений молоді та дальшому розвиткові Стипендійної акції СУА в Україні. Виставка фотографій стипендіятів та їхніх спонзорів прикрасила залю.

Голова Окружної управи СУА Нью-Джерзі Ярослава Мулик відкрила святкування, привітавши Єпископа Михайла Кучмяка, пароха о. Богдана Лукія, гостей та членство Союзу Українок Америки. Вона представила новообрану референтку стипендій при Головній управі СУА Марію Полянську, яка виголосила доповідь „Діти України – майбутність народу".

Марія Полянська розповіла про розвиток стипендійної допомоги в Україні, завдяки зусиллям її попередниці Люби Більовщук. Вона підкреслила, що діяльність Стипендійної акції СУА повністю залежить від підтримки добродіїв, які опікуються поодинокими учнями-студентами через цю програму, яка існує від 1967 року. Першочерговість завжди мають сироти, напівсироти та покривджені долею діти. Беруться під увагу також дітей із багатодітних родин, а також талановиті, яким потрібна фінансова стипендійна допомога. М. Полянська закликала людей доброї волі стати спонзором хоч би однієї дитини в Україні. Стипендії по 100 долярів річно для учнів і по 200 долярів на рік для студентів вищих навчальних закладів (більші для аспірантів) є значною допомогою. Марія Полянська склала сердечну подяку усім спонзорам, підкреслюючи, що Окружна управа СУА Нью-Джерзі та 86-ий Відділ СУА є на першому місці, коли йдеться про спонзорування найбільшого числа стипендіятів, і за це були відзначені на 26-ій Конвенції СУА у травні 2002 р.

За дальшими інформаціями щодо такої допомоги можна звертатися до відділів СУА або до Стипендійного бюра на адресу: „UNWLA Scholarship/Children Student Sponsorship Program", 171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024. Тел.: (732) 441-9530, факс: (732) 441-9377. Електронна пошта: MariaPolansky@earthlink.net.

Учасники Дня союзянки в Нью-Джерзі.

Анна Кравчук

Зустріч з губернатором Едом Ренделем

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 23 жовтня відбулась зустріч українських громадських та політичних організацій міста з Едом Ренделем, який кандидував від Демократичної партії на губернатора Пенсильванії і 5 листопада переміг. Були присутні на цій зустрічі (зліва): Ігор Федорів (УЛТПА), Ірина Корчинська(„Провидіння"), Мирон Солтис (УККА), Ірина Скульська (Комітет оборони людських прав), Ед Рендел, Уляна Мазуркевич (голова Комітету оборони людських прав), Андрій Михняк (президент Спілки українських адвокатів Америки), Едвард Зетник (УОКЦ).

Ед Рендел вже добре знайомий всім жителям Філядельфії, особливо як посадник міста він проявив себе чудовим політиком і економістом, вививши Філядельфію з бюджетного дифіциту.

Під час зустрічі йшла мова про демократичний розвиток, який відбувається в Україні, позитивні та неґативні сторони українських реформ.

Ед Рендел відзначив активну ролю української громади у житті Філядельфії та закликав українців і надалі брати активну участь у житті міста.

Уляна Мазуркевич

УКРАЇНА І СВІТ

Історична мить в столиці України

Як уже повідомлялося („Свобода" з 1 листопада, ч. 44), 27 жовтня в столиці України відбулося освячення наріжного каменя, на якому започаткувалося будівництво Патріяршого собору Воскресіння Христового Української Греко-Католицької Церкви. Подаємо додаткові фотографії Мирослава Лабуньки з цієї події.

Освячення наріжного каменя

Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир Кардинал Гузар замуровує пропам'ятну таблицю в наріжний камінь.

Стипендії ім. М. Ковалюк

ЖИДАЧІВ, Львівська обл. – У селі Заболотівці 18 серпня 2002 року відбулася радісна подія – вручення дев'ятьом студентам села стипендії ім. Мелянії-Денис Ковалюк, уродженки Заболотівець. Вручення стипендій відбулося у приміщенні місцевої школи в товаристві учителів, батьків і гостей, а вручили стипендії донька Мелянії – Марія Ковалюк-Тим'як зі США разом із своєю донькою, Роксоляною Тим'як-Лончиною і представниками Фундацій з Канади і США.

Фундацію ім. Мелянії Ковалюк заснував син Богдан, що живе в Отаві, приблизно 4 роки тому. Св. п. Мелянія Ковалюк мала шестеро дітей – 5 дочок і одного сина. Усі вони склали по 10 тисяч долярів на стипендійний фонд і разом з рідними і людьми доброї волі, зібрали понад 85 тисяч долярів канадською валютою. З уваги на прикладність і благородність цього вчинку, нижче подамо прізвища й імена фундаторів США, зі Швеції і Канади – Іванець Ірина, Тим'як Марія, Лятишевська Ганна, Яремко Дарія, Логуш Леся, Ковалюк Богдан. Крім дітей, фонд доповнили ще Любомир Курилко з Пенсильванії і родина Софії Скоп із Каліфорнії.

Влітку 2002 року 9 студентів із Заболотівець отримали стипендії по 528 гривень, тобто, по сто американських долярів. Серед них Баран Ярослав – Український державний лісо-технічний факультет, Вайда Наталя – Львівський національний університет ім. І. Франка, Вінтонів Ольга – Тернопільська академія народного господарства, Денис Ірина – Львівська комерційна академія, Опока Світлана – Дрогобицький педагогічний університет ім. І. Франка, Петришин Андрій – Бережанський агро-технічний інститут та ін.

Богдан Ковалюк з Отави, який був головним організатором стипендійного фонду і досі лагодить усі справи, пов'язані з цією акцією, говорить: „Любов до нашої мами жертводавці перетворили у вічний подарунок дітям села, де народилася Мелянія Ковалюк. Покійна все мріяла про те, щоб якось заохочувати молодь її родинного села до студій і науки, постійно мала це на думці. Тепер мрія мами стала реальною дійсністю".

Для зацікавлених відкрити подібний фонд подаємо телефони Канадсько-Української Фундації в Канаді: (866) 524-5314, Фундації „Україна-США": (202) 347-4264.

Орест Павлів

Дочка св. п. Мелянії Ковалюк – Марія Ковалюк-Тим'як (з короваєм) зі своєю донькою Роксоляною Тим'як-Лончиною у товаристві студентів, представників фонду з Канади і США та учителів.

УВУ розпочав наступний семестр

МЮНХЕН. – 23 жовтня відбулося відкриття зимового семестру 2002-2003 навчального року. У своєму слові ректор університету проф. д-р Леонід Рудницький висловив задоволення добрими змінами, які сталися у житті університету протягом останніх п'яти років. УВУ має тепер три факультети: україністики, філософічний та факультет права, державних і економічних наук. Виклади відбуваються українською та німецькою мовами, УВУ має добрі зв'язки з іншими університетами.

Серед відомих гостей були присутні Єпископ Петро Крик, екзарх українців-католиків у Німеччині та Скандинавії, маестро Лео Мол з Вінніпегу, мюнхенська поетеса Емма Андієвська, представники німецького академічного світу та преси. Ключовою особою вечора був д-р Валерій Степанов, Генеральний консул України в Мюнхені. Він докладно розповів про історію українсько-баварських стосунків, які мають тисячолітню історію, сконцентрувавши свою увагу на останніх 12 роках, коли велася пожвавлена співпраця в економіці та культурі.

Дипломат подав цікаву статистику та наголосив на важливості УВУ для культурних взаємин між країнами. Він згадав, що понад 200 студентів студіюють тільки в Мюнхенському університеті.

На відкритті семестру УВУ виступає Генеральний консул України в Мюнхені Валерій Степанов.

У завершальному слові ректор д-р Рудницький подякував за підтримку УВУ Баварії. Слова подяки прозвучали і на адресу Фундації Ганса Зайделя, яка надає стипендії студентам з України, як і Фундаціям УВУ в США і Канаді.

Пресова референтура УВУ

Досвід виборів у США знадобиться в Україні

Під час недавніх виборів у США перебували 12 журналістів і представників громадських організацій з України, яких запросили УККА і фонд „Відродження" для ознайомлення з організацією виборчого процесу в Америці. Редакцію „Свободи" відвідали і розповіли про свої враження Сергій Гузь з дніпропетровського тижневика „Подія", президент громадської організації „Український дім" Володимир Слєпцов з Києва і Олексій Кошель, заступник голови Комітету виборців України.

В. С.: Ми побували на трьох виборчих дільницях і побачили, що на відміну від України, де вибори мають характер свята, у США вони проводяться як звичайна подія. Проте в Україні виборчі дільниці мають тільки 2-3 урни у тісному приміщенні і до них вишиковуються черги. В Америці спокійніше і розкутіше, що більше заохочує до свободи вибору.

О. К.: Сьогодні в Україні існують певні стереотипи про необхідність вивчення досвіду виборів в пострадянських країнах, де є багато спільного з Україною. Водночас у світі спостерігається розвиток нових технологій інформації і зв'язку, а українське виборче законодавство за таким розвитком не встигає і відстає на 10-15 років. Є порушення законодавства у вигляді некоректного використання мобільного зв'язку, Інтернету для компромітації суперників на виборах. Для України є вкрай важливим вивчення досвіду у цих площинах в розвинутих демократичних країнах. Ми складемо загальний звіт про вибори у США і опрацюємо рекомендації, які зможемо застосувати у нашому виборчому законодавстві. Наша організація вже розробила проєкт виборчого кодексу, але ми можемо внести до нього корисні доповнення. Ми спостерігали у США, наприклад, як батьки беруть з собою дітей, щоб показати їм, як треба голосувати. А наше виборче законодавство забороняє ще комусь заходити до виборчої кабіни під час голосування.

В.С.: Жорсткої заборони у нас немає. Коли хтось потребує допомоги у заповненні бюлетеня, то може звернутися до присутніх членів виборчої комісії. Але у чинному законодавстві можна передбачити дозвіл дітям до певного віку бути з батьками при голосуванні. Ми маємо цікаві спостереження щодо коректности ведення виборчої компанії. Ми зробимо спільний звіт усієї групи, яка побувала у США, який розмістимо в інтернеті, розішлемо до нашої бази даних, опублікуємо у наших виданнях. Щодо досвіду пострадянських країн, варто повчитися у окремих маленьких народів, які борються за свою незалежність. У 1997 році на виборах у Чечні спостерігалася незвичайно масова участь у голосуванні, навіть з сусідніх країн приїздили тисячі чеченців, щоб обрати свій незалежний уряд, свого президента Аслана Масхадова. Легітимність цих виборів підтвердили представники ОБСЕ, інших громадських організацій, в тому числі Комітету виборців України. А от в Білорусі можна повчитися, як не потрібно проводити вибори.

С. К.: Я не вважаю, що в Україні треба докорінно усе міняти. Проблема у тому, як використовують чинне законодавство. Мушу сказати, що у діяльності засобів масової інформації США під час виборів теж виникають суперечливі питання, коли, скажімо, в день підрахунку голосів два телевізійних канали подавали нерівноцінну інформацію – один розповідав переважно про республіканців, а другий – про демократів. Але коли дивитися на обидва екрани одночасно, то можна оцінювати ситуацію в цілому. Американські ЗМІ подають більше інформації, цікавої для громадян. Реклямні бльоки на телебаченні більш толерантні до кандидатів, хоча теж вживаються деякі засоби впливу на глядачів – „свій" кандидат – у світлому одязі, усміхнений, а його супротивник – заклопотаний, в чорному костюмі. Це впливає на людей...

В. С.: Україна повинна мати конкуренцію засобів масової інформації з вільним доступом до виборців. Цього бракує. Більшість телеканалів подають інформацію досить однобоко. Організація виборів стала справою підприємництва – є структури, які чітко займаються просуванням кандидата на його замовлення. Їм не важливо, чи він переможе, аби вони повністю виконали передвиборну програму. Через них проходять кандидати, яких не варто б обирати.

О. К.: З того, що ми спостерігали в штаті Нью-Джерзі, можна говорити про дотримання букви закону і дотримання духу закону. Буквальне дотримання закону в жодній країні неможливе, оскільки в процесі виборів задіяна велика кількість людей. Але у США дотриманий дух закону і ніхто не має сумніву у легітимності обраних осіб. Після виборів до Верховної Ради України в 1998 році засоби масової інформації писали про передання мільйонів голосів від одних партій до інших, але загалом процес рухається у правильному напрямі і після березневих виборів 2002 року вже не виникало сумніву у законності їх результатів. Можливо, якийсь відсоток виборців був примушуваний голосувати за бльок „За єдину Україну", але ми бачимо великий і позитивний крок вперед.

Я думаю, що наступні вибори пройдуть ще краще за умови, що опозиція робитиме грамотні технологічні кроки, щоб протистояти тисковї діючої влади. На жаль, опозиція ще не зробила висновків з попередніх виборів: немає єдиного штабу опозиції, єдиного засобу масової інформації. Треба вчитися перемагати.

Розмову записав
Л. Хмельковський

Зліва: Сергій Гузь, Олександер Кошель, голова відділу УККА Нью-Джерзі Іван Буртик, Володимир Слєпцов.

З ініціятиви української громади Греції

АТЕНИ, Греція. – З 25 по 27 жовтня у грецькій столиці відбувалася Шоста річна нарада Европейського Конгресу Українців. В ній взяли участь керівники українських товариств – членів Европейського Конгресу Українців (далі ЕКУ), з 12 країн Европи, представники Товариства української мови, літератури і культури „Просвіта".

Нараду організувало Товариство „Українсько-грецька думка". Тепер у Греції проживає вже понад 100 тисяч українців. Учасники наради заслухали звіти про організоване життя українців в країнах Центральної Европи. Президент Світового Конгресу Українців А. Лозинський розповів, якою мірою і в яких формах в Україні здійснюється державна програма „Закордонне українство", якою було передбачено, що Українська держава надають відчутну допомогу українським громадам в різних країнах. На жаль Україна не виділяє на програму фондів, що може поставити під сумнів усі намагання підвищити рівень життя української діяспори. Було прийнято у дійсні члени ЕКУ Болгарсько-українську фундацію „Мати- Україна", „Українсько-грецьку думку", Об'єднання лемків Польщі, Товариство української мови, літератури і культури „Просвіта" з Югославії, а також Союз русинів і українців Югославії.

Умовними членами ЕКУ стали Конгрес українців Естонії та Об'єднання українських жінок Німеччини.

Товариство „Просвіта"

Зустріч президента СКУ А. Лозинського з прем'єр-міністром України

КИЇВ. – 29 жовтня президент СКУ Аскольд Лозинський зустрівся з прем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом (який перебував на цій посаді до 16 листопада). На зустрічі обговорено питання участи діяспори у відзначенні річниці Великого голоду в Україні, закону про статус закордонного українця, фондів для програми „Діяспора – 2005", VIII Конґресу СКУ та позиції України у світі. Досягнуто домовлення про включення представників діяспори до комітету з відзначення Великого голоду. Кабінет міністрів представить Верховній Раді проєкт закону про статус закордонного українця та подання про виділення фондів для програми „Діяспора – 2005" в бюджеті 2003 року, уряд повністю підтримає проведення VIII Конґресу СКУ.

СКУ

Під час зустрічі (зліва): А. Кінах, заступник голови секретаріяту Кабінету міністрів В. Васильєв, А. Лозинський.

Срібна шпага – символ шляхетности і чести пластунів Донеччини

МИКОЛАЇВКА, Донецької обл. – „Шляхетність і честь!" – під таким гаслом вчетверте відбулася Окружна пластова спартакіяда „Турнір срібної шпаги", у якій взяли участь понад 70 пластунів із чотирьох станиць Донецької области.

Ідея проведення Спартакіяди виникла в Краматорську, де юнацтво із пластового куреня ім. Петра Франка цікавилося спортивною ділянкою пластування. Символом Спартакіяди обрали Срібну шпагу, бо в давні часи носіння шпаги вказувало на високе походження її власника і часто вона служила до оборони чести її господаря. Пластуни також високо цінують честь як найвищу людську якість, але в наш час її можна захищати і в чесному спортивному поєдинку. Срібло ж вважається чистим і благородним металом віддавна.

Починаючи з 1999 року, пластове юнацтво Донеччини раз на рік з"їжджається, щоб показати свої спортивні осяги і вміння чесного змагу. Цього року на Окружній спартакіяді змагалися із шести видів спорту: копаного м'яча, відбиванки, кошиківки, шахів, настільного тенісу і кульової стрільби. Всі змаги проходили напружено, оскільки юнацтво прикладало всі зусилля для того, щоб відстояти честь своєї станиці. Вболівальники підтримували свої команди скандуванням, плякатами із закликами до перемоги, символами команд. Спортивна заля нагадувала бурхливий олімпійський стадіон.

Організатори включили до програми спартакіяди також і мистецькі змаги. У спортивно-інтелектуальному змаганні пластуни мали можливість показати свої знання історії українського спорту, досягнень сучасних українських спортовців на олімпіядах і світових чемпіонатах, знання правил спортових ігор тощо. На спартакіяді було визначено найсильнішого пластуна Донеччини, яким став Володимир Воробйов з Миколаївки. Переможцями змагань з копаного м'яча і кошиківки стала команда „Орли" з Краматорська. Багато оригінальних виступів було показано на конкурсі „Слабо?", причому оригінальними вважалися лише ті номери, які не зміг повторити жоден учасник. Юнацтво мало змогу також показати свої мистецькі вміння на представленні спортивних мод, знання сучасної української музики на виступах з українського караоке, почуття гумору під час мистецьких виступів на гумористичному балі-маскараді тощо.

Усю цю широкомаштабну акцію організувало юнацтво двох пластових куренів – 65-го куреня ім. Петра Франка із Краматорська і підготовчого куреня ім. Олександра Довженка з Миколаївки. Комендант спартакіяди пл. сен. В. Димитрова, референт виховної праці Донецької округи Пласту, зазначила, що найбільша цінність Пластової спартакіяди полягає в тому, що юнаки і юначки мають реальну змогу зробити свій посильний внесок в те, щоб привнести пластові ідеали Правди, Краси і Добра в життя і прикласти вже зараз свої зусилля і вміння для того, щоб збудувати міцну і демократичну, омріяну багатьма поколіннями державу Україна.

Минулого року Пластова спартакіяда на Донеччині частково була профінансована із Фонду Начального Пластуна. Проєкт подано і на наступний 2003 рік. Для тих, хто має бажання долучитися до розвитку Пласту в Україні, подаємо адресу для пересилки пожертв: „Plast Conference", c/o Dr. G. Slusarczuk, 67 Bayberry Drive, Monroe, NY 10950-5607, USA. Тел.: (845) 782-0977 .

Змагаються шахісти

Посвячення шпагою

Сергій Летенко

На будові Гошівського монастиря

Біля підніжжя Ясної Гори, на Прикарпатті, будується жіночий монастир Згромаджения Сестер Пресвятої Родини. Вже зведено основні будівлі монастиря, який стане в майбутньому кузнею релігійної науки та духовної сили нашого краю, буде опікуватися сиротами та людьми похилого віку. 30 серпня 1991 було закладено перший камінь майбутнього монастиря. Будували миряни, а також вої ни 28-го корпусу Протиповітряної оборони України, яким командує генерал-лейтенант Сергій Климов.

Протягом 10 років вояки мали можливість ознайомитись з духовною літературою, ближче пізнати основи релігії. 25 серпня відбулося справжнє свято, влаштоване для 15 військовослужбовців, які вперше в житті прийняли Святе Причастя, а двоє з них – вихідці зі східнього регіону держави – прийняли хрещення. Святі тайни вони одержали від генерального секретаря Василіянського чину, д-ра о. Матея Гаврилів. Ігумен Гошівського монастиря Отців-василіян Іван Шмадило, ЧСВВ, побажав юнакам щастя на новій дорозі життя. Ініціятива у праці серед молоді належить настоятельці сестрі Анатолії, котра вже одинадцятий рік будує монастир.

Будівництво монастиря триває. Пожертви можна слати на адресу: „Sisters of the Most Holy Family" c/o Ukrainian Fraternal Federal Credit Union, Account #792, P. O. Box 185, Boston, MA 02132-0185.

Д-р Іван Дідюк,
Бостон, Мас.

Зліва: настоятелька сестра Анатолія, Осипа Дідюк, проф. д-р о. М. Гаврилів, ігумен Гошівського монастиря о. Іван Шмадило, ЧСВВ, д-р Іван Дідюк.

Загальний вигляд монастиря.

Союзівці в її 50-річчя – Многая Літа!

На перший погляд, 1952 рік, коли Український Народний Союз придбав відпочинкову оселю, знану сьогодні як Союзівка, ніби нічим особливим не вирізнявся з-поміж інших років. Але ось читаємо у „Свободі" з 22 січня 1952 року „ювілейну" статтю: „5-річчя прибуття перших скитальців до Америки". І це багато каже нам про обставини і моральну атмосферу того повоєнного часу, коли Америка приймала нову хвилю людей з усього світу, і їм належало виявляти велику життєву енергію, велику спільну волю, щоб найкращим чином увійти в чуже суспільство, стати корисними і собі, і йому.

„Велика маса новоприбулих, які тут живуть 5, 4, 3 чи навіть хочаб лише два роки, внесла в українсько-американське громадсько-культурне й наукове життя, без сумніву, багато нових вартостей. Ювілейні святкування мають підвести одночасно бодай приблизні підсумки цього, що принесли новоприбулі доброго й цінного зі собою", – пише „Свобода".

Отже, це були роки піднесення українських громад, зокрема роки бурхливого розвитку Українського Народного Союзу. У редакційній статті під назвою „Народні мільйони" „Свобода" 29 лютого повідомляє, що майно УНСоюзу збільшується справді мільйоновими темпами, а „кількість членів УНСоюзу збільшилася в тому самому часі з 61,796 в кінці січня 1951 року до 66,035 в кінці січня цього року, отже, на 3,266 членів".

Автор статті „УНСоюз очима новоприбулого" („Свобода", 22 березня 1952 року) стверджує, що „УНСоюз переріс рамки своєї прямої діяльности, як забезпеченевого товариства, а став опікуном нашої культури й політики в Америці".

26 березня „Свобода" вміщує заклик Головного уряду УНСоюзу до своїх членів та до всієї української громади Америки – „...збільшувати свій вклад в дальший розвиток нашої прибраної батьківщини,... невпинно і наполегливо розбудовувати Український Народний Союз, цю справжню українську твердиню за морем...".

Й ось 5 червня „Свобода" на першій своїй сторінці публікує радісну вістку під заголовком – „Український Народний Союз закупив вакаційну оселю": „Минулого четверга, 29 травня, представники Українського Народного Союзу підписали умову про купівлю великої посілости, призначеної на вакаційні, відпочинкові та інші цілі широких кіл членства УНСоюзу та загалу українського громадянства. Закуплена посілість має майже 250 акрів гористо-лісистої площі, один головний великий і сім менших будинків, усі муровані (тільки один дерев'яний), як теж басейн для купання, ставок, велику культивовану площу, тенісовий майдан та низку інших відпочинкових удогіднень. Посілість положена в околиці Кергонксону в стейті Нью-Йорк, у віддалі 90 миль від міста Нью-Йорку та з вигідними можливостями комунікації... Формальне передання посілости на власність УНСоюзу наступить впродовж найближчих трьох тижнів. Після необхідного ремонту посілість буде віддана до вжитку в другій половині липня цього року...".

У своїй редакційній статті 17 червня „Свобода" писала: „Купуючи цю посілість, Головний уряд УНСоюзу виконав ухвалу останньої конвенції з 1950 року, яка доручила йому придбати таку власність впродовж найближчих двох років. В тому часі, як конвеція приймала своє рішення, в касі УНСоюзу було призначених на таку ціль 52,000 долярів. Здаючи собі справу з того, що така посілість коштуватиме дорожче, конвенція рівночасно зобов'язала всіх дорослих членів УНСоюзу, щоб вони в потребі та на заклик Головного уряду зложили на руки секретарів відділів УНС одноразово щонайменше по одному доляpові. Конвенція також висловила надію, що після набуття цієї власности між членами УНС знайдеться багато таких, що й більшими дотаціями, пожертвами і фундаціями уможливлять розбудувати та влаштувати таку оселю та, по можливості, найвищу скалю та поставити її на найкращий рівень того роду інституцій...".

Остаточно оселя була куплена за 70,000 дол.

З того часу Союзівка стала одним з найяскравіших символів українського життя в Америці, тим улюбленим місцем, яке сплітало в єдину нитку безліч граней культурно-громадської, освітньої, наукової, мистецької, спортової праці наших великих і малих організацій та установ. Тут стали щоліта відбуватися пластові зустрічі, Дні Союзу Українок Америки, сходини Карпатського Лещетарського Клюбу, реґіональні з'їзди колишніх мешканців таборів у Німеччині, колишніх учнів гімназій, шкіл, семінарій, студентів університетів, святкування загальноамериканських і загальноукраїнських дат і ювілеїв, весілля молодих подруж. Однією з найпопулярніших імпрез був і залишається донині конкурс панночок на звання „Міс Союзівка". Тут, на кортах і басейні, щоліта змагаються плаваки і тенісисти, тут сотні маленьких українців навчилися тримати в руках ракетку. Союзівка завжди гостинно приймала визначних українських співаків, музикантів, українські хори, а останні одинадцять років – популярних в Україні артистів, композиторів, мистців, вчених, американських і українських державних і політичних діячів.

Загальна любов і увага до Союзівки з роками зробили оселю своєрідним культурно-мистецьким центром, адже на її території стоїть пам'ятник Тарасові Шевченкові, створений світової слави українським скульптором Олександром Архипенком, а також пам'ятники Іванові Мазепі, Лесі Українці, Григорієві Грушці, Патріярхові Йосифові.

А до всього організованого і влаштованого людськими руками чудово дописує сама довколишня природа, яка багатьом американським українцям нагадує рідні Карпати. Чи ж дивно, що в громаді народився цей „крилатий" вислів – „Нема-то, як на Союзівці!"

Фотографії з архіву УНСоюзу, „The Ukrainian Weekly" „Свободи", родин Кобринів, Одуляків, авторів Романа Івасівки, Марти Тарнавської.

Головний корпус оселі Союзівка під час 1970-их років.

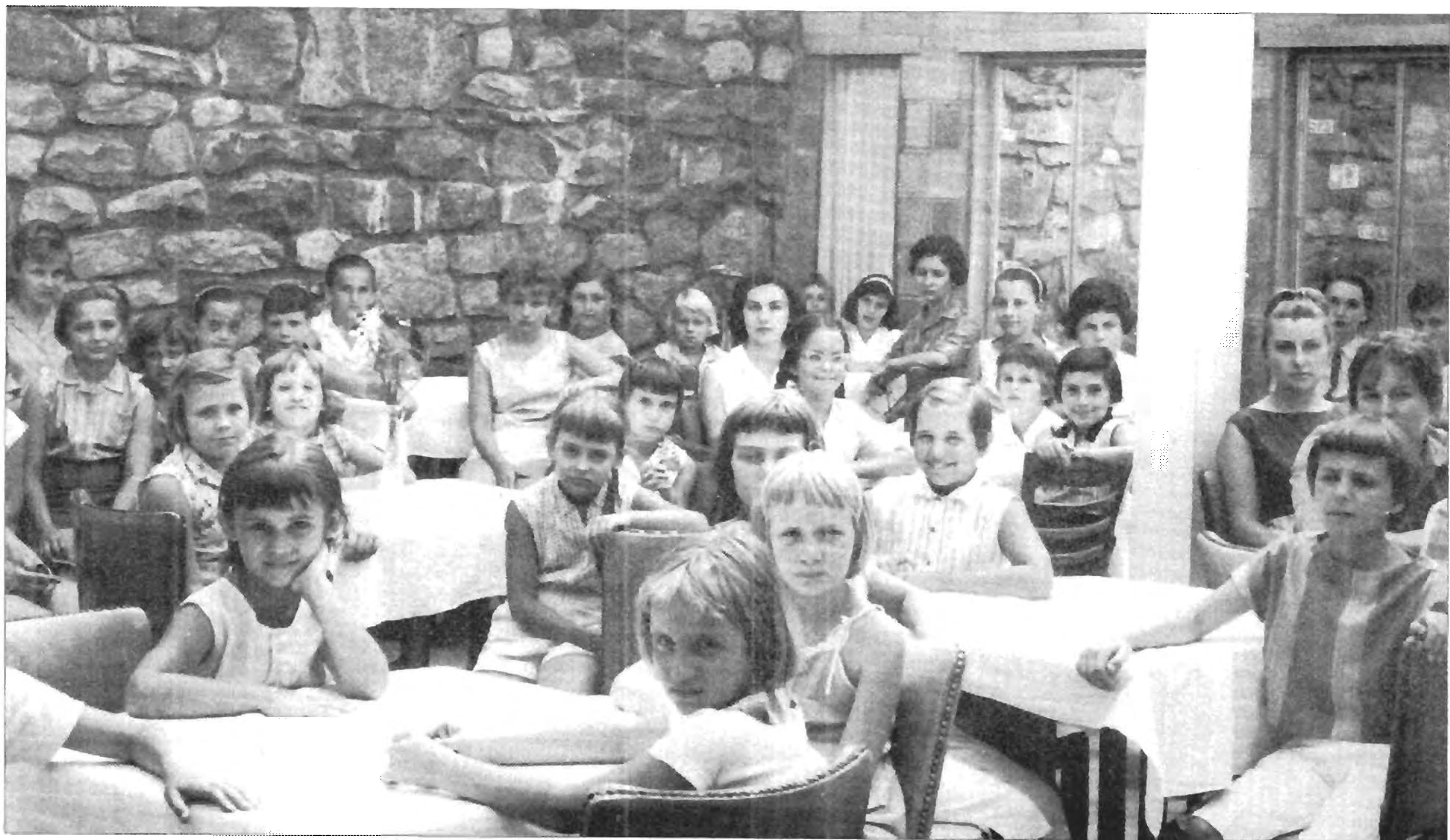
1950-ті роки

Починаючи від 1957 року, однією з найпам'ятніших подій в житті Союзівки були конкурси, під час яких обиралася „Міс Союзівка". „Міс Союзівка" 1959 року Варвара Скробола.

Союзівка стала улюбленим місцем зустрічей закоханих, які також влаштовують на оселі гостинні весілля. У 1958 році тут відбулося весілля Галі та Івана Одуляків.

Вже від початку існування Союзівка стала популярним місцем відпочинку для українських родин, місцем згуртування дітей і молоді. Дитячий табір для дівчаток на Союзівці у 1958 році.

1960-ті роки

Одним з дорогих гостей Союзівки був Патріярх Йосиф Сліпий, який відвідав оселю в 1968 році.

В 1966 році сталася надзвичайна подія, коли на Союзівці зустрілися українсько-американські зірки. Зліва – „Міс Союзівка" 1966 року Мар'яна Сухенько, „Міс Америка" 1966 року Марія Рибчук, „Міс Америка" 1964 року Мішел Метрінко. Стоять (зліва) управитель Союзівки Володимир Квас, кіно-зірки Джек Пеленс і Марк Мазуркі, управитель Союзівки Данило Слободян.

Безмежна кількість громадських організацій, товариств і спілок мали свої зустрічі і засідання на Союзівці. Під час 1-го з'їзду українських журналістів на Союзівці 31 жовтня 1965 року. Зліва: д-р Роман Голіят, письменник Микола Понеділок, д-р Степан Росоха – видавець „Вільного слова" в Торонто, письменник Іван Керницький і д-р Роман Осінчук.

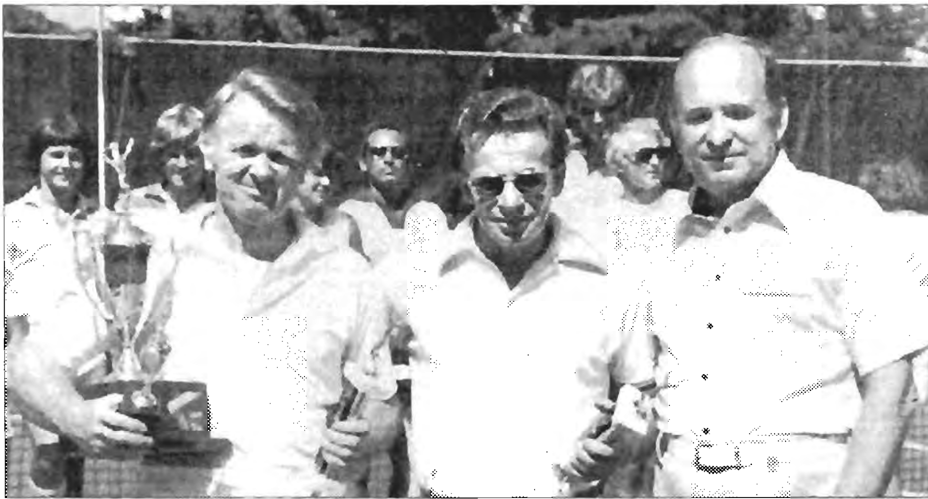
„Зі запорукою повної розваги, задовольняючи вповні притаманну і нашій молоді погоню за сонцем під час вакацій і за товариством, наша вакаційна оселя Союзівка дає нашій молоді ще щось більше - інтимне і рідне, що приносить і культурне вдоволення, що сповнює її почуттям достойности і гідности, а всій наші громаді приносить загальну користь - допомагає виховати нову зміну".

„Свобода", 13 липня 1966 року.

Не одна молода людина в нашій громаді працювала влітку на Союзівці, – і кожного разу ця праця була пов'язана з незабутнім товаришуванням і гордістю за належність до громади УНСоюзу. Працівники Союзівки влітку 1964 року.

1970-ті роки

Спортивні змагання на Союзівці відігравали в житті Союзівки велику ролю, зокрема змагання з тенісу. Зенон Снилик (другий зліва) роками провадив змагання на Союзівці.

Плекання української спадщини і культури було одним з головних завдань нашої громади, і на Союзівці постійно відбувалися культурно-мистецькі програми і для дорослих, і для дітей. Славетний мистець Яків Гніздовський розповідає про свою творчість.

Розбудована коштом понад пів мільйона долярів нових інвестицій, ця оселя стала головним осередком духовного і товариського життя ... На Союзівці кожного року відбуваються курси українознавства для молоді ... табори для дітей ... в літньому сезоні культурні імпрези, в програмах яких взяли вже участь наші найвидатніші мис-тецькі й культурні сили.

З книжки А. Драґана „Український Народний Союз, 1894-1964".

Пласт довгі роки мав тісні стосунки з Союзівкою, де часто проводилися зустрічі пластових куренів і наради Крайової Управи. Учасники 6-ої Великої ради куреня „Чортополохи" в 1979 році.

Головний уряд Українського Народного Союзу проводив свої наради на цій прекрасній оселі.
Члени Головного уряду 1975 року перед будинком „Ужгород".

1980-ті роки

В 1983 році вінок „Міс Союзівка“ носила Зеня Матківська.

Довголітній управитель Союзівки Володимир Квас дуже любив дітей, а вони відповідали йому взаємністю. Пан Квас в 1983 році везе дітей на прогулянку у „квас-мобілі“.

„Усі дороги ведуть на Союзівку!“

. Природа Союзівки тішить людські серця не лише горами, подібними до рідних Карпат, і не лише сонячними полянами, а й милим потічком, на якому відбувалося свято Йордану.

1990-ті роки

Сеньйори УНСоюзу також завжди радо зустрічалися на Союзівці. В 1990-их роках вони подарували оселі чудове„ґазібо", яке стало улюбленим місцем задушевних розмов у самому центрі Союзівки.

Незалежність України була найбільшою мрією всієї української громади. При кінці 80-их років, коли в Україні вже почав діяти Народний Рух, стали можливі зустрічі американських українців з провідниками боротьби за незлежність України. В 1990 році Союзівку відвідав колишній політв'язень і один з провідників Руху Михайло Горинь. Зліва: Евген Іванців, директор Вашінґтонського бюра УНСоюзу, донька Михайла Гориня, Михайло Горинь, Аня Дидик–Петренко.

Союзівка - це „шматок України на вільній американській землі".

З книжки А. Драгана „Український Народний Союз, 1894- 1964".

Союзівка здружила їх на все життя. Зліва: Олесь Кобрин, Микола Федук, Стефан Федук і Микола Кобрин в 1995 році.

Секретарі УНСоюзу – хребет нашої організації. На Союзівці щороку проводилися професійні курси для секретарів. Учасники курсів 1993 року.

2000-ті роки

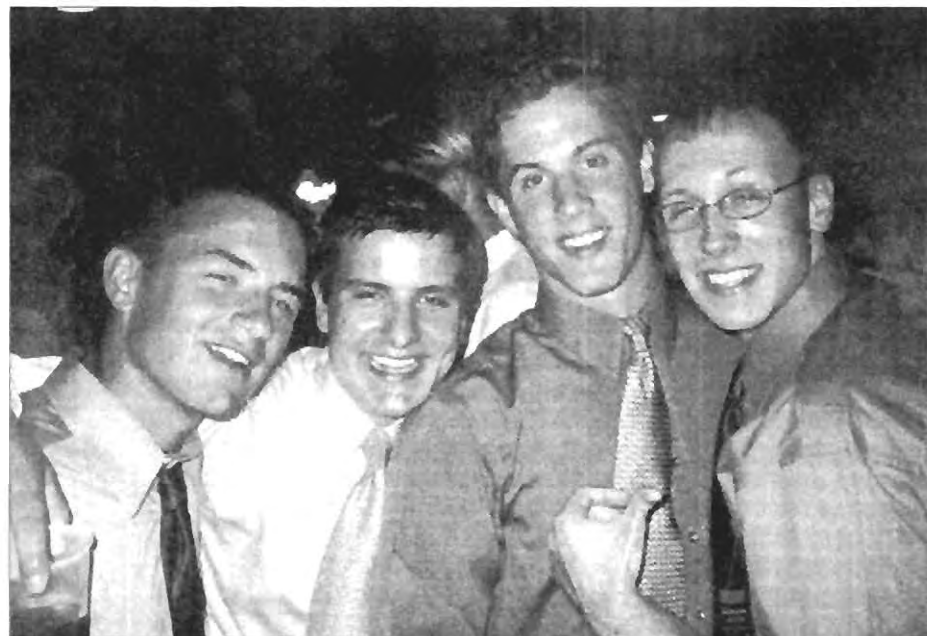

УНСоюз завжди надавав великого значення вихованню дітей в школах українознавства. На Союзівці щоліта відбувалися курси вчителів цих шкіл. На фото (в центрі): голова Шкільної Ради УККА д-р Євген Федоренко під час чергових учительських курсів на Союзівці разом з учасниками курсів.

Через дорогу від головного в'їзду до Союзівки вже понад 25 років діє українська католицька церква Святої Трійці, іконостас для якої створив славетний мистець Яків Гніздовський. В усіх урочистих подіях виявляється тісний зв'язок між церквою і оселею, зокрема в цьому храмі брали шлюб подружжя, які справляли своє весілля на Союзівці.

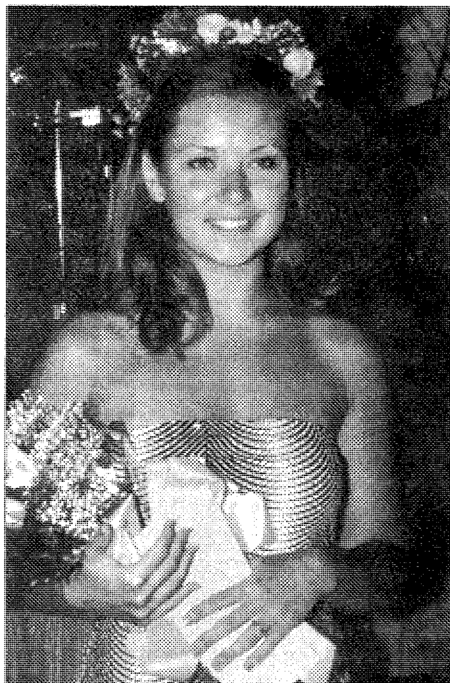

„Labor Day" або День праці щороку приваблює на оселю тисячі людей, особливо молодь. Традиція завершення літа на Союзівці продовжується. На світлині з 1995 року, зліва: Рената Гронь, Маріянна Дяченко, Кікі Зінич і Ада Підвербецька, а на фото з 2001 року – Андрій Демидович, Андрій Олесницький, Петро Стецюк і Христіян Коціль.

Патроном УНСоюзу є великий поет України Тарас Шевченко, пам'ятник якому поставлено на оселі в 1957 році. Кожного року, за традицією, всі жінки – члени Головного уряду УНСоюзу, під час річного засідання, кладуть квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові в центрі Союзівки. В 2001 році, зліва: Галина Колесса, Стефа Гаврилюк, Текля Мороз, Уляна Дячук, Марта Лиско, Аня Дидик–Петренко, Анна Гарас, Варка Бачинська, Рома Газдзевич, Марія Душник.

В новому тисячолітті традицію конкурсу „Міс Союзівка" продовжила Лариса Блага, яка перемогла у конкурсі 2001 року.

Плавальний басейн на Союзівці – улюблене місце літнього відпочинку і також завзятих спортових змагань.

„Нема-то, як на Союзівці!"

Діточки знайомляться зі Союзівкою під час таборування наймендших пластунів – „Пташат", під проводом куреня „Перші стежі".

Багато сил і любові доклав до розвитку Союзівки багаторічний управитель оселі Володимир Квас, який помер 28 грудня 1996 р.

Влітку на Союзівці проводиться танцювальний табір під керівництвом відомого хореографа Роми Прийми–Богачевської. Радість української душі найяскравіше проявляється під час виступів на Союзівці самодіяльних вокальних і танцювальних ансамблів.

scope travel inc

1605 Springfield Ave., Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or FAX 973 378-7903; www.scopetravel.com
e-mails: *info@scopetravel.com* *or* *scope@mycomcast.com*

Leading World Tour Operator to Ukraine

Marijka Stadnycka Helbig

2003 SCOPE GROUP TOURS

WESTERN UKRAINE

***via Czech Airlines* from New York (JFK)**
16 Day All inclusive First-class Escorted Tour
from **$2600 tw**
Departures:
July 04, 2003
Aug 20, 2003 *includes:* ***Independence Day Festivities***

The most popular of tours: fly to **Kyiv (4)**, continue by motorcoach to **Lviv (4)** then through the Carpathian Mountains to **Yaremche (2)** and **Chernivtsi (2)**. Board an overnight sleeper train in Ternopil to Kyiv from where you fly to **Prague (2)**. Plus: Rohatyn, Ivano Frankivsk, Kolomyja, Kamianets Podilskyj, Zarvanytsia and Ternopil.

СОЮЗ УКРАЇНОК

***via LOT Polish Airlines* from New York**
May 04 –24, 2003
21 Day Air/land Tour
$2800 tw

Організатор: Варка Бачинська. ***У програмі відвідини міст, в яких СУА проводить харитативну програму "Молоко і булочка" для найменших школярів України.***
Kyiv (4) continue by plane to **Luhansk (2)**, sleeper train to **Kharkiv (3)**; fly directly to **Yalta (3)** and finally to **Lviv (7)** International Music Festival.

HABSBURG CAPITALS

***via Czech Airlines* from New York (JFK)**
June 27 – July 11, 2003 *(only departure!)*
15 Day All inclusive First-class Escorted Tour
$2900 tw

The best of Ukraine and Central Europe: fly to **Prague (2)** continue by plane to **Kyiv (3)** then by motorcoach to **Lviv (3)**, from where you board your sleeper train to **Budapest (2)**. A Danube Cruise brings us to our final destination **Vienna (2)**. ***Plus:*** Rivne, Potchajiv Monastery, Olesko Castle.

Рідна Мандрівка YOUTH TOUR

***via Malev Airlines* from New York $2650 tw**
***via Malev Airlines* from Toronto $2800 tw**
Aug 5 – 25, 2003 *(only departure!)*
21 Day All-inclusive Escorted Tour

A private motorcoach tour: **Kyiv (3), Cherkasy (1), Vinnytsia (1), Chernivtsi (2), Yaremche (4), Lviv (6), Kyiv (3), Budapest (2 optional)** ***Plus:*** Kaniv, Moryntsi, Shevchenkove, Chyhyryn, Subotiv, Kamianets Podilskyj, Khotyn, Kolomyja, Yavoriv, Vorohta, Verhovyna, Iv. Frankivsk, Rohatyn, Halych, Olesko Castle, Pochajiv + Independence Day Celebrations in Kyiv.**NOTE:** Toronto Departure $150 adtl. includes gateway suppl. and Budapest overnight/meals Aug 25-26
Escorts: Marta and Yurij Kuzmowycz ***Deposit deadline: December 15, 2002***

CHAIKA

Dnipro Cruise *plus* Tour
***via Malev Airlines* form New York (JFK)**
Aug 14 – Sep 05, 2003 *(only departure!)*
23 Day All inclusive escorted Tour
$3100 tw

Arrive in Kyiv with connecting same day flight to **Lviv (6)**. Return to **Kyiv (3)** by overnight rail for the Independence Day Festivities; Board your ***M. S. Rybalko*** Cruise ship for an 8 day trip down the Dnipro River: Zaporizhia, Odesa, Sevastopol. ***Plus:*** Yalta, Bahchysaraj and Chersones. Return by plane to Kyiv and connect to a non stop flight to **Budapest (2)** for final two days. ***Independence Day Festivities.***

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ – Київ 2003

***via Malev Airlines* from New York (JFK)**
Aug 16 – 27, 2003
12 Day Air/land Escorted Tour
$1890 tw

Stay right in the heart of **Kyiv (9)** at *Dnipro Hotel* for the World Congress of Ukrainians Aug 18-21, participate in Independence Day Festivities and stop in **Budapest (2)** on your way home.

BEST OF UKRAINE

***via Malev Airlines* form New York (JFK)**
11 Day All inclusive Escorted First-class Tour
from **$1900 tw**

A "synopsis of Ukraine": **Odesa (3), Lviv (3), Kyiv (2) and Budapest (2).**
Includes: Trans Atlantic air by Malev Airlines, inter-city connection by plane, all transfers, daily sightseeing tours incl. entrance fees, B/L/D basis, Ukrainian visa, escorted throughout itinerary.
Departures: ***May 15, June 19, July 17, Sept. 11 and Sept. 25, 2003***

INDEPENDENCE TOUR

***via Malev Airlines* from New York (JFK)**
Aug 16 – 27, 2003
12 Day Air/land Escorted Tour
$1790 tw

Escort: Kvitka Semanyshyn

Arrive Kyiv with the Congress group, with a direct flight connection to Lviv. Lovely days under own arrangements in **Lviv's (5)** centrally located Georg Hotel (breakfast basis), return by sleeper train to **Kyiv (3)** for the Independence Day Festivities, continue to **Budapest (2)** by plane.

BYZANTINE ROUTE

***via Malev Airlines* from New York (JFK)**
12 Day All inclusive Escorted First-class Tour
from **$2250 tw**

A wonderful combination of Ukraine and Turkey: Arrive in **Istanbul (4)**, Bosporus Cruise, Hagia Sofiia, St. Chora, Topkapi, Blue & Suleman Masques. Hippodrom and Grand Bazaar; **Crimea (3):** Simferopol, Yalta Panorama, Chersones, Sevastopol and Bahchysaraj; **Kyiv (3)** St. Sofia, Lavra Monastery, St. Michael's, Golden Gates and Artisan Podil.

Departures: ***May 22, June 26, Sept 18 and Oct 02, 2003.***

"HROMOVYTSIA" CONCERT TOUR

SOLD OUT

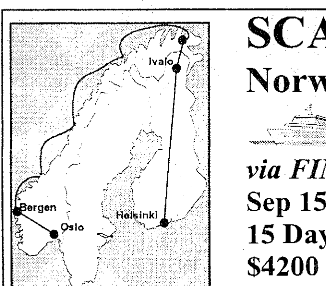
***via British Airlines* from Chicago**
July 11 – 27, 2003
17 Day All inclusive Escorted Tour
$2450 tw

This tour was especially organized for performers of the **HROMOVYTSIA DANCE GROUP of CHICAGO** and their immediate family members. Includes: **Kyiv (3), Lviv (5), Ivano Frankivsk (1), Yaremche (2), Mukachevo (2)** and **Budapest (2). Concerts are scheduled in:** Kyiv, Lviv, Ternopil, Kalush, Kolomyja and Uzhorod. TOUR IS CLOSED!!

2003 INDIVIDUAL AIRFAIRS to UKRAINE

from **CHICAGO**	to **KYIV**	**ODESA**	**LVIV**	
winter	$595	$635	$635	*via LOT Airlines plus tax*
shoulder	$795	$835	$835	
summer	$1050	$1090	$1090	
from **NEW YORK**	to **KYIV**	**ODESA**	**LVIV**	
winter	$540	$580	$580	*via LOT Airlines plus tax*
shoulder	$700	$760	$760	
summer	$970	$1010	$1010	
from **NEW YORK**	to **KYIV**	**PRAGUE**	**KOSICE**	
winter	$445	$415	$445	*via Czech Airlines plus tax*
shoulder	$605	$575	$605	
summer	$845	$815	$845	
from **NEW YORK**	to **KYIV**	**ODESA**	**BUDAPEST**	
winter	$475	$535	$495	*via Malev Airlines plus tax*
shoulder	$585	$635	$675	
summer	TBA	TBA	TBA	

SEASONS: ***Summer:*** June, July, Aug. ***Shoulder:*** April, May/Sept, October. ***Winter:*** all other except Christmas Season.
NOTE: Tax not included. Instant purchase fares. Taxes not included. Restrictions and week-end surcharge apply. Through fares will be quoted from major gateway cities in USA upon request on LOT or Czech Airlines.

SCANDINAVIA

Norway-Lapland-Finland

***includes* Norway Fjord Cruise**
***via FINNAIR* from New York (JFK)**
Sep 15 – 30, 2003
15 Day All inclusive Escorted Deluxe Tour
$4200 tw

Fly to **Oslo (2)** continue via the famous Flamsbanen railroad to **Bergen (2)** where you will board the **6 day northbound Fjord Cruise** – breathtaking site of autumn foliage. Warmed by the Gulf Stream the fjords are a natural flora haven. We cruise all the way to the "tip" of Scandinavia and its ever changing scenery with many lakes and more reindeer than inhabitants. Overnight in **Lapland (2)** and continue by bus to Ivalo Airport for your flight to **Helsinki (2)**. ***Deposit deadline: March 01, 2003***

Tour cost and itineraries are subject to change without prior notice.
For detailed information visit *www.scopetravel.com*

Early Registration BONUS!!

УВАГА - $200 per couple

If tour deposit of @$300 per person reaches Scope Travel Inc. by December 31, 2002
NOTE: Not applicable on Sojuz Ukrainok, Ridna Mandrivka & Hromovytsia tours

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Відзначення діячів українського театрального руху за кордоном

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма 15 листопада своїм указом відзначив групу діячів українського театрального руху. Почесного звання „Заслужений діяч мистецтв України" удостоєно артистку-режисера Театру-студії мистецького слова Лідію Крушельницьку (США) і театрознавця Валеріяна Ревуцького (Канада).

Звання „Заслужений артист України" присвоєно артистові-режисерові Ростиславові Василенку (США), артисткам Ансамблю українських акторів Вірі Левицькій та Єлизаветі Чепіль-Шашаровській (США). Цим указом відзначено їх вагомий особистий внесок у розвиток українського театрального руху і високу професійну майстерність.

УНІАН

Ще одна книжка з грушевськознавства

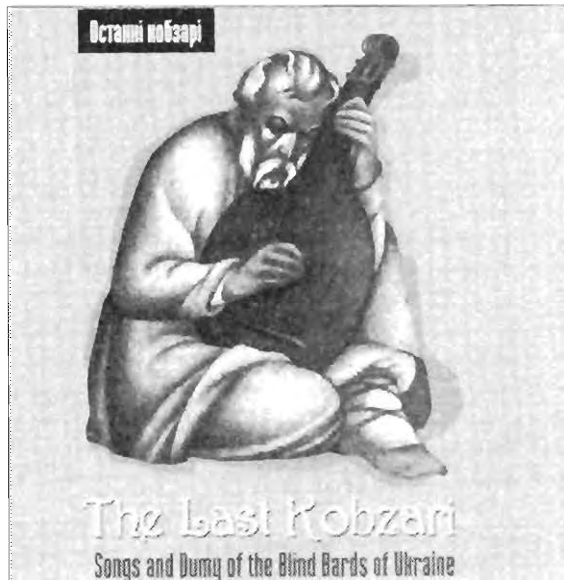
„Листування Михайла Грушевського". Редактор Л. Винар, Упорядники: Р. Майборода, В. Наулко, Г. Бурлака, І. Гирич. Київ -Нью-Йорк: Українське Історичне Товариство, Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського. Національна Академія Наук України, 2001. Серія: Епістолярні джерела грушевськознавства. Том II. 412 стор. ISBN 1-879070-13-8. Ціна 38 ам. дол. (з пересилкою).

До цього видання включено 382 листи взаємного листування Михайла Грушевського з видатним українським археологом та етнографом Федором Вовком (1847-1918), археологом та фундатором музейної справи Миколою Біляшевським (1867-1926), а також листи до відомого бібліографа і літературознавця Володимира Дорошенка (1886-1963) та визначного історика і громадського діяча Вячеслава Липинського (1882-1931). Хронологічно листи охоплюють 36 років життя Михайла Грушевського – від 1891-го до 1927 року включно. Епістолярій укладено за авторським і хронологічним принципом. Подані листи зберігаються у Центральному Державному Історичному Архіві України у м. Києві, архіві Інституту археології НАН України й Інституті рукопису Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського.

Передплату і добровільні пожертви, які відтягаються від федерального податку, можна надсилати на адресу: Ukrainian Historical Association, P.O. Box 312, Kent, OH 44240, USA.

Українське Історичне Товариство

Новий компакт-диск „Останні кобзарі"

Обкладинка-книжка нового диску

„Останні кобзарі" – таку назву має унікальний компакт-диск, недавно виданий в Україні. На ньому вміщені рідкісні записи трьох відомих бандуристів. Це – Єгор Мовчан, Євген Адамович та Григорій Ткаченко. Вони померли ще в 60-их роках. Їхня творчість символізує завершення кобзарської епохи і перехід до сучасного професійного бандурного мистецтва. Цікавою та несподіваною для слухачів буде розповідь Г. Ткаченка про кобзарство, яка може стати в пригоді школам, громадським організаціям в навчальних, культурно-просвітницьких цілях і при розробці різноманітних пізнавальних програм для молоді.

Усі записи відреставровані і мають високоякісне звучання. У неповторних піснях і думах відчувається чарівний подих української душі, вплив культури далеких віків. Відображений на диску історичний скарб міг бути назавжди втрачений і вже сьогодні є колекційною рідкістю.

Повага народу до співців знайшла своє втілення у збірці невмирущих творів Т. Шевченка під символічною назвою „Кобзар". За інформаційної підтримки Національного радіо України, газет „Столиця", „Говорить і показує Україна", журналу „Українець" був виданий цей компакт-диск. Свою підтримку виявили І. Дзюба, Н. Матвієнко та інші.

Диск „Останні кобзарі" – це значне і рідкісне явище на ринку звукозапису. З його продажу видно зацікавленість до цієї сторінки народного мистецтва, культурного середовища з боку інтелектуальної еліти, а особливо – колекціонерів рідкісних видань. Компакт-диск супроводжує книжечка англійською мовою зі світлинами і відомостями про останніх кобзарів, зі змістом записаних творів.

За інформацією у справі придбання компакт-диску звертатись телефоном: (973) 993-8090.

Валерій Чмир

Концерт хору „Думка"

Хор „Думка" на концерті в Рочестері.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. – У суботу, 12 жовтня, українська громада мала нагоду насолоджуватися концертом хору „Думка" із Нью-Йорку. В першій частині програми треба згадати музику Д. Бортнянського, „Концерт III" – солісти Е. Бабенко, О. Новицька, К. Легка, Л. Булига, Богдан Кекіш, Борис Кекіш, М. Невмержицький; М. Лисенка „Туман хвилями лягає"; О. Нижанківського „Золоті зорі"– солісти Е. Бабенко, М. Мочула, М. Невмержицький; „Дніпро реве" Д. Січинського – соліст Ю. Штогрин; „Якби мені черевики" Ф. Колесси – солісти Л. Булига, О. Новицька, К. Легка.

Друга частина програми почалася з твору А. Кос-Анатольського „Родимий краю", опісля прозвучали дві пісні, присвячені 60-им роковинам створення УПА: „Ми українські партизани" В. Гречинського, і „Гей, степами" І. Недільського. Треба також згадати Е. Станковича „Заключне купало", „Ой на горі", обр. А. Гнатишина, соліст М. Луцак; А. Кос-Анатольського „Чотири воли пасу я", соліст О. Обертос; і на закінчення „Краю мій" В. Гречинського, соліст М. Невмержицький – твір скомпонований до 10-річниці незалежности України. Заслуговує на увагу пісня, нелегка до виконання, а саме „Тече вода в синє море" Б. Лятошинського до слів Тараса Шевченка, яку хор „Думка" відспівав бездоганно. Зворушлива пісня із сольом О. Новицької – М. Костецького „Люблю тебе Україно" пролунала бравурно.

Можна було б писати про кожний тон, кожний такт-фразу, які з чуттям, вмілістю із музичним зрозумінням впроваджує диригент хору Василь Гречинський та брак місця. А хор подав також свою частку – співав гарно, форте – повні, могутні, без форсування та вирівняні п'яніссіма і держить всі голоси у балянсі.

Фортепіяновий супровід у руках досвідченої піяністки Лариси Гутникевич дав все, чого вимагалося б. Вона не тільки вміла акцентувати потрібні партії хору, але давала те, що нечасто можна почути – а саме, уживання октави у лівій руці, що давало „слухову ілюзію", немов баси симфонічної оркестри, при тому вчувалась у всі мережі співу, даючи вироблене тло для хору у всіх нюансах.

Це той гарний образ концерту, на який ми давно чекали.

Ярослав Матковський

Музичному фонду Марусі Яворської виповнилося перші п'ять років

ОТАВА. – Минає 5 років від заснування Музичного стипендійного фонду ім. Марусі Яворської у Відділі вищих студій Музичного департаменту на Отавському університеті, створеного для сприяння талановитим студентам Канади й України. Від 1997 року, коли були виплачені перші стипендії, вже виплачено понад 66 тисяч дол. студентам в Канаді і Україні.

Кожного року, звичайно, виплачується 2 одноразові стипендії по 5 тисяч дол. – одна в Канаді, а друга – в Україні. Часом додатково нагороджуються інші талановиті особи меншими сумами. Кандидатів рекомендують вищі музичні заклади, де вони навчаються. Фондом завідує комітет, який складається з голови комітету – директора Музичного департаменту університету, членів, які працюють в університеті, представника спадку Марусі Яворської – професора університету Ірени Макарик, представників Катедри українських студій університету – проф. Теофіла Кіса і Ірени Белл.

У нинішньому році стипендії у 5 тисяч долярів призначено пяністові Сергієві Салову з України, який вчиться в школі музики і драми в Англії, і флейтистці Амісль Жоаніс з Отавського університету. Також були додатково присуджені стипендії пяністці Маріяні Ґумецькій з Музичної школи ім. Ґлена Ґуда, арфістці Алисі Михальській з Торонтського університету – по 2 тис. дол., клавікордистці Лизіанн Булві з Консерваторії в Квебеку – 1 тис. дол.

Про Марусю Яворську ми знаємо дуже мало. Вона народився 8 листопада 1909 року в Торонто, подає „Новий шлях" з 18–25 грудня 1993 року, але в університетських документах подано, що народилася 8 серпня 1911 року на Тернопільщині. Закінчила музичні студії в Лондоні, в Англії, і навіть заснувала там Музичну школу, а з усних джерел довідуємося, що музичні студії вона закінчила в Лондоні кореспонденційним шляхом і в Англії не була. Але вона володіла надзвичайним талантом в музиці і співі, вчила дітей гри на фортепіяно і скрипці. Її учні діставали нагороди на фестивалях. Дириґувала хором „Рідної школи", а також хором Організації українок Канади в Торонто. Організовувала за свій кошт товариські зустрічі і прихід з них передавала на пресовий фонд журналу „Жіночий світ". Належала до „Клюбу старших" при катедрі св. Йосафата. Померла 29 листопада 1993 року в Торонто, не залишивши нащадків чи рідні.

Маруся Яворська

Весь свій маєток – понад 275 тисяч долярів – М. Яворська залишила на підтримку талановитих музикантів. Їй вдалося створити стипендійний Фонд, який продовжує вплив на розвиток музики. Прекрасний приклад до наслідування!

Юлія Войчишин

Камерна оркестра – гордість української громади

ЧИКАҐО. – На відкриття осіннього сезону 6 жовтня, в Культурному осередку, відбувся концерт камерної оркестри під дириґуванням її засновника Зеоніда Модрицького. Концерт зібрав доволі велике число любителів музики. Чепурно видані програмки дозволили уважно стежити за музичними позиціями, які збагачував своїми поясненнями сам дириґент-музиколог, описуючи жанр і походження твору, подаючи відомості про композиторів.

Програма концерту складалася з рідко виконуваних складних музичних творів. У першій частині прозвучало шість мініятюр сучасного композитора Леоніда Грабовського, написаних на основі хорових творів Миколи Леонтовича. Музика Леоніда Грабовського вперше виконувалася в Чикаґо. Професіоналізм його композиторської техніки є найвищого ґатунку в світовій композиторській школі. Безмежна фантазія, вишуканість оркестрових барв та велика майстерність в оркеструванні – все це притаманне його музиці, яка прозвучала на концерті.

Першим був наш невмирущий „Щедрик". Твір „Козака несуть" передав сум і образність козацького похорону: чулися біль, протяжні жіночі ридання, стукіт чобіт і кінських копит. Несподіванкою було виконання „Женчичка-Бренчичка": тихесенький шелест тендітних крилець хрущика-комашки, що, весело літаючи, бринить над квітчастим лугом, виспівуючи гимн літу. Це була справді чарівна несподіванка, що зібрала багато щирих оплесків. Далі – лірично-сентиментальна мелодія Мирослава Скорика, сучасного композитора, що став гордістю України. Його твір „Сторінка із альбому" – це світлий ліричний спогад. У сюїті з опери „Порґі і Бес" Дж. Ґершвіна були виконані два твори високої музичної кляси. Молодий поет Тарас Девдюк прочитав епіґраф до теми осени перед виконанням твору Антоніо Вівальді „Осінь" із циклю „Чотири пори року". Два сольові виступи на тлі оркестри виконали скрипка – Роксана Павел і чельо – Юрій Яцинич. У другій частині була „Ґаданочка" Дезідерія Задора зі сольоспівом Мирослави Куки. Прозвучали й інші твори відомих композиторів.

На закінчення концерту був виконаний новий твір молодого відомого уруґвайського письменника і композитора Ельбіо Барілері „Концерт для гобоґ і оркестри", який складається з п'яти частин необарокової музики. У виконанні важливу ролю відіграла майстерна гра Пеґґі Мічел, славної американської гобоїстки, яка концертує з найкращими камерними і симфонічними оркестрами Америки і має вісім власних награнь на компактних дисках. На концерті був присутній і сам композитор Е. Барілері.

Вдалий добір музичних творів належить Зеонідові Модрицькому, талановитому і досвідченому дириґентові і музикологові, який п'ять років тому заснував камерну оркестру при Українському артистичному центрі в Чикаґо. До складу оркестри входять музиканти Ярослав Рудницький, Андрій Василенко, Роксана Павел, Тарас Мисів, Еліяс Ґольдстейн, Ліана Гаделія, Дарія Городиська, Юрій Яцинич, Естер Митковецька, Анна Камєнєва, Наталія Черних, Віра Хитра, Богдан Женчук.

Оркестра співпрацює з іншими громадами американського суспільства.

Олександра Мудра

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", жовтень 2002 р.

55 дол.	Корлатович Марко	Клівленд, Огайо
50	Богданська Таїса	Нюарк , Н.Дж.
	Крупська Наталія в пам'ять Корнеля Крупського	Денвер, Кол.
45	Кульчак Параскевія	Омага, Небраска
30	Дацьків Анна	Філядельфія, Па.
	Почтар Людмила	Скач Плейнс, Н.Дж.
25	Сосяк Володимир	Колонія, Н.Дж.
	Яримович Ярослав	Челтенгем, Па.
	Олиник Степан	Вашінґтон, Д. С.
	Зайло Еміль	Кісімі, Фла.
20	Андрус Ірина	Флашинґ, Н.Й.
	Андрусяк Марія	Ворен, Миш.
	Бурбело Г.	Вестерлі, Ровд Айленд
	Осудар Дмитро	Гомвуд, Іл.
	Прокопович Іриней	Калабасас, Каліф.
	Слободинський Михайло	Рочестер, Н.Й.
15	Решетар Олена	Тусон, Аріз.
	Ханас Петро	Овк Лавн, Іл.
	Федоренко Євген	Моріс Плейнс, Н.Дж.
	Філенко Олександер	Хюстон, Текс.
	Гафткович Іван	Трентон, Н.Дж.
	Іваськів Аркадій	Коломбія, Мд.
	Марков Йосиф	Спрінґ Гіл, Фла.
	Онуферко Маркіян	Філядельфія, Па.
	Петрих Федор	Левілтавн, Па.
	Плакида Надія	Раритан, Н.Дж.
	Прокоп Мирослав	Нью-Йорк, Н.Й.
	Сторожук Богдан	Голд Рівер, Каліф.
10	Левицький Семен	Ентобіко, Онт., Канада
	Онуфреко Маркіян	Філядельфія, Па.
	Стек Уляна	Місісаґа, Онт., Канада
	Адамович М.	Клівленд, Огайо
	Болонка Василь	Бутвин, Па.
	Дякун Микола	Лівонія, Миш.
	Довбня Вікторія	Алентавн, Н.Дж.
	Ґалонзка Дмитро	Рослиндейл, Мас.
	Гаркачі Марія і Петро	Бранзвик, Огайо
	Голубовський Віктор	Кінґ оф Прашія, Па.
	Гурський Петро	Челтенгем, Па.
	Іваничко Еліяна	Норт Порт, Фла.
	Клапіщак Наталія	Лонґ Велі, Н. Дж.
	Лонишин Юрко	Самерсет, Н. Дж.
	Луцак Степан	Сиракюз, Н.Й.
	Непрель С.	Джамайка, Н.Й.
	Остафійчук Марія	Лонґ Айленд Сіті, Н.Й.
	Пільгуй Дмитро	Філядельфія, Па.
	Сахно Йосиф	Лукавт Мавнтн, Дж.
	Слевінський Тарас	Стратфорд, Кон.
	Смолинський Богдан	Шрувсбері, Мас.
	Вітер М.	Етобіко, Онт. Канада
	Яцик Степан	Гавл, Н.Дж.
6	Скібіцький Алекс	Вебстер, Н.Й.
5	Лешко Анна	Парсипані, Н.Дж.
	Плавюк Роман	Монреаль, Квеб. Канада
	Білик Володимир	Джерзі Сіті, Н.Дж.
	Гаврис-Гок Богданна	Львівська обл. Україна
	Бойцун Михайло	Трентон, Н. Дж.
	Бойчук Ровз	Елизабет, Н.Дж.
	Бойко Василь	Менвил, Н.Дж.
	Борщ Іван	Аленпарк, Миш.
	Цибрівський Ілько	Луївіл, Кент.
	Данилишин Ярослав	Чикаґо, Іл.
	Дубровський М.	Силвер Спрінґ, Мд.
	Фолтин Оксана	Снелвіл, Дж.
	Франчук Степан	Рочестер, Н.Й.
	Герун Семен	Тамарак, Фла.
	Ґут Анна	Юніон, Н.Дж.
	Ганас Юрій	Гамільтон, Онт. Канада
	Гришко Василь	Голивуд, Фла.
	Яремович Володимир	Йорк, Па.
	Яворський Михайло	Алгембра, Каліф.
	Кармалюк Дем'ян	Геркімер, Н.Й.
	Кавка Володимира	Дрексел Гіл, Па.
	Кокольський Роман	Монтклер, Н.Дж.
	Кульчак Параскевія	Омага, Неб.
	Кульматицький Володимир	Сідер Нолс, Н.Дж.
	Кушнір Ольга	Коламбія Гайтс, Мін,
	Ладанай Степан	Ґлен Спей, Н.Й.
	Литвинишин Йосип	Ґінсдейл, Іл.
	Максимчук Степан	Джерзі Сіті, Н.Дж.
	Лутчин Надія	Львівська обл. Україна
	Олійник Анна	Філядельфія, Па.
	Осадца Степан	Віліямсвіл, Н.Й.
	Ощудляк Олександра	Гайлянд Парк, Н.Дж.
	Постоловський Йосип	Ворен, Миш.
	Шейфер Наталія	Віліямставн, Н.Дж.
	Шарун Йосип	Чикаґо, Іл.
	Слотюк Петро	Філядельфія, Па.
	Сигіда Йосип	Іст Гановер, Н. Дж.
	Ґузій Володимир	Київ, Україна
	Ведмідь Юрій	Самерсет, Н.Дж.
	Візьнюк Павліна	Трой, Миш.
	Вольчанський Михайло	Палм Гарбор, Фла.
	Вирста Володимир	Філядельфія, Па.
2	Дацьків Іван	Філядельфія, Па.
1	Веклак Іван	Плейнфілд, Н. Дж.

Разом **1,109 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

Фінансовий звіт УНСоюзу (січень – вересень 2002 р.)

INCREASES IN LEDGER ASSETS										
Dues And Premiums From Members:										
Dues From Members	$	126,959.19	113,771.24	169,402.71	116,375.83	103,972.55	146,051.11	115,279.01	104,100.15	120,898.38
Annuity Premiums From Members		52,850.00	26,574.51	141,299.24	210,730.21	60,925.00	49,500.00	149,010.10	62,043.03	274,677.75
Universal Life Premium		14,087.69	8,055.03	14,829.51	8,953.59	10,565.38	22,373.04	12,415.78	9,859.37	10,173.68
Reinsurance Premiums Pai		0.00	-556.76	-9,892.42	-2,404.20	-10,988.56	-1,091.64	58.34	-678.83	-487.46
	$	193,896.88	147,844.02	315,639.04	333,655.43	164,474.37	216,832.51	276,763.23	175,323.72	405,262.35
Investment Income:										
Banks	$	872.96	80.06	127.59	779.39	240.36	87.00	689.38	234.91	226.44
Bonds		201,211.56	307,272.67	397,097.84	198,061.25	194,892.98	255,119.76	184,008.61	284,902.14	362,414.25
Certificate Loans		20.62	1,181.90	1,662.81	1,884.87	2,218.13	1,109.23	1,197.61	885.73	800.91
Mortgage Loans		36,969.33	28,605.27	38,218.13	36,788.08	33,014.56	37,837.87	32,502.95	30,424.59	32,292.78
Real Estate		31,038.69	15,929.89	14,045.72	37,952.63	110,898.15	181,164.79	300,403.91	230,982.08	164,776.12
Short Term Investments		611.35	628.33	652.30	677.54	243.88	1,796.60	2,349.07	736.28	2,667.29
Stocks		21,445.63	14,019.47	14,227.91	33,025.25	12,303.82	16,676.85	30,724.81	27,656.16	33,803.88
Urban Renewal Corporation		17,333.00	17,333.00	17,333.00	17,333.00	17,333.00	17,333.00	17,333.00	17,333.00	15,708.00
	$	309,503.14	385,050.59	483,365.30	326,502.01	371,144.88	511,125.10	569,209.34	593,154.89	612,689.67
Net Profit(Loss) On Bonds And Stocks Sold Or Bonds Matured	$	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Official Publications Income	$	81,482.59	102,996.38	125,991.20	81,893.24	109,605.55	72,212.34	88,018.55	78,680.93	91,169.31
Miscellaneous:										
Donations To Fraternal Fun		-68.00	-446.17	-471.00	-5,625.56	0.00	0.00	-657.47	-500.00	1,167.62
Donations To Fund For The Rebirth Of Ukraine		10,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Due to Ukr Nat'l Foundation		0.00	0.00	60.00	0.00	0.00	0.00	31.16	-31.16	0.00
Exchange Account-UNURC		1,988.20	-149,768.18	244,457.80	107,173.70	-3,350.32	1,855.20	1,966.32	250,806.79	-371,061.42
Branch dues payable		-5,435.73	410.76	478.66	447.19	481.96	482.13	387.97	355.38	378.43
Unallocated funds		5,362.84	-3,845.57	764.94	1,307.89	-895.36	-2,152.35	-912.88	4,614.48	-4,256.35
Transfer To Orphans Fund		715.00	-500.00	0.00	-3,923.32	0.00	0.00	4,423.32	-1,060.48	3,923.32
		12,562.31	-154,149.16	245,290.40	99,379.90	-3,763.72	184.98	5,238.42	254,185.01	-369,848.40
Total Increases In Ledger Assets	$	597,444.92	481,741.83	1,170,285.94	841,430.58	641,461.08	800,354.93	939,229.54	1,101,344.55	739,272.93
DECREASES IN LEDGER ASSETS										
Paid To Or For Members:										
Death Benefits	$	88,704.00	129,698.00	82,668.00	97,092.00	86,657.00	70,037.00	54,146.00	55,332.00	95,976.00
Endowments Matured		64,894.00	39,837.00	59,119.00	79,967.00	46,465.00	41,914.00	105,620.88	58,353.00	74,862.00
Annuity Benefits And Partial Withdrawals		78,822.97	12,029.62	19,751.09	236,267.61	67,369.70	17,818.12	29,288.01	79,529.77	86,343.63
Cash Surrenders		34,004.43	29,849.31	27,730.70	31,398.51	41,705.05	25,038.48	27,324.66	53,849.68	52,970.94
Universal Life Withdrawals		347.97	824.37	3,151.82	831.65	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Interest On Death Benefits		169.50	681.18	146.63	141.12	477.68	17.16	85.00	104.26	217.66
Fraternal Benefits		0.00	0.00	26,160.57	0.00	0.00	28,396.85	0.00	0.00	19,919.77
Dividend Accumulations		1,919.56	2,012.72	1,815.51	1,939.48	1,073.78	1,803.68	2,850.29	1,644.20	4,918.96
	$	268,862.43	214,932.20	220,543.32	447,637.37	243,748.21	185,025.29	219,314.84	248,812.91	335,208.96
Commissions, Rewards And Refund Of Expenses:										
Commissions And Overrides On Universal Life		469.17	672.92	469.37	940.98	362.47	478.14	387.25	355.67	84.39
Refund of Branch Secretaries Expenses and Reward To Organizers		-149.83	10,124.10	9,486.85	15,994.49	8,245.31	9,462.78	10,928.63	16,803.56	14,195.07
Reward To Special Organizers		0.00	0.00	0.00	0.00	600.00	1,950.00	0.00	0.00	0.00
	$	319.34	10,797.02	9,956.22	16,935.47	9,207.78	11,890.92	11,315.88	17,159.23	14,279.46
General Expenses And Fraternal Payments:										
Actuarial And Statistical Expenses		10,260.00	386.00	33,030.00	12,635.00	42,941.57	46,650.70	0.00	16,138.00	8,605.00
Advertising		868.10	1,201.80	561.80	2,909.63	5,271.80	2,231.80	1,158.10	2,056.80	2,617.86
Auditing Committee Expenses		502.00	0.00	0.00	0.00	1,576.10	0.00	0.00	0.00	0.00
Bank Charges		525.27	519.71	529.01	1,225.55	546.32	765.04	462.27	931.67	651.31
Bank Charges For Custodian Account		3,096.72	0.00	1,420.95	3,077.65	0.00	1,265.05	2,375.96	0.00	0.00
Books And Periodicals		686.51	290.44	37.79	2,243.90	1,710.81	0.00	738.95	0.00	0.00
Depreciation Of E.D.P. Equipment		0.00	0.00	7,300.00	0.00	0.00	7,300.00	0.00	0.00	7,300.00
Depreciation Of Printing Plant		0.00	0.00	2,300.00	0.00	0.00	2,300.00	0.00	0.00	2,300.00
Depreciation Of Real Estate		0.00	0.00	21,900.00	0.00	0.00	21,900.00	0.00	0.00	21,900.00
Donations		0.00	200.00	3,000.00	0.00	2,400.00	3,000.00	0.00	1,500.00	804.97
Dues To Fraternal Congresses		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	452.00	3,374.60	65.00	0.00
Employee Benefit Plan		42,875.15	49,767.85	17,993.21	33,930.04	27,705.76	-45,008.12	48,604.35	34,413.59	1,993.26
Expenses Of Annual Sessions		1,407.36	0.00	0.00	0.00	480.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Field Conferences		0.00	1,286.03	4,586.25	3,688.51	1,604.00	261.50	0.00	1,098.25	10,464.39
Fraternal Activities		200.00	50.00	412.00	0.00	105.00	0.00	0.00	2,437.10	0.00
General Office Maintenance		3,552.46	836.12	399.49	652.99	467.54	1,465.30	3,512.07	2,328.12	1,477.37
Indigent Benefits Disbursed		0.00	0.00	398.05	0.35	49.91	0.00	970.46	200.00	100.00
Insurance-General		3,492.68	1,139.67	526.67	526.67	46,326.67	4,729.00	0.00	3,250.80	0.00
Investment Expense		2,775.00	-244.00	-28.00	2,500.00	-100.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Legal Expenses-General		0.00	4,367.18	10,983.75	11,794.39	9,564.85	5,057.75	13,053.75	10,538.20	2,086.48
Medical Examiner's Fee		2,000.00	0.00	0.00	2,000.00	0.00	0.00	2,000.00	0.00	0.00
Medical Inspections		602.11	650.18	428.63	833.66	1,034.29	457.73	308.87	113.22	427.65
Operating Expense of Canadian Office		0.00	0.00	0.00	3,982.54	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Postage		3,150.28	5,180.07	5,602.76	197.27	6,152.45	5,386.75	2,369.79	10.42	328.91
Printing and Stationery		3,023.51	3,238.62	3,312.55	533.21	3,463.07	1,004.90	3,974.68	1,366.56	6,491.56
Professional Fees		0.00	78.00	1,264.70	0.00	0.00	28,309.18	1,183.53	0.00	4,316.00
Rent		20,931.04	20,931.04	20,931.04	20,931.04	20,931.04	20,931.04	20,931.04	20,931.04	20,931.04
Rental Of Equipment And Services		5,839.10	3,055.92	4,330.29	3,764.70	2,448.24	2,661.27	5,348.61	3,032.82	2,687.05
Salaries Of Executive Officers		15,515.87	15,515.87	15,515.87	15,515.87	15,515.87	15,515.87	21,944.52	25,961.52	19,807.68
Salaries Of Office Employees		46,290.38	47,715.73	69,683.94	46,999.36	51,984.88	48,078.82	46,344.30	63,613.22	42,475.91
Scholarships		0.00	0.00	100.00	0.00	-200.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Telephone		2,895.90	-20.70	5,459.65	3,341.40	3,246.37	-4,041.09	3,556.76	1,884.19	1,542.21
Transfer Account		-16,203.12	14,081.51	2,121.61	1,516.37	-22.58	-1,378.47	-75,000.00	-1,060.48	66,113.44
Traveling Expenses-Genera		48.50	0.00	49.10	40.50	0.00	0.00	161.40	197.50	721.90
Youth Sports Activities		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	500.00	595.78
	$	154,334.82	170,227.04	234,151.11	174,840.60	245,203.96	169,296.02	107,374.01	191,507.54	226,739.77
Taxes, Licenses And Fees:										
	$	0.00	2,915.21	0.00	0.00	0.00	5,443.71	0.00	0.00	0.00
Taxes-Canadian Premium, Investment and Business Taxes		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2,530.00	0.00	0.00	0.00
Insurance Department Fees		226.25	16,595.57	1,744.98	2,744.31	2,595.98	280.96	452.00	21.00	1,150.00
Taxes-Federal, State And City On Employee Wages		14,242.64	6,742.29	8,851.47	6,430.29	6,378.44	5,965.18	5,520.54	8,373.15	5,144.12
	$	14,468.89	26,253.07	10,596.45	9,174.60	8,974.42	14,219.85	5,972.54	8,394.15	6,294.12
Loss On Bonds, Stocks and Foreclosed Properties	$	0.00	0.00	9,504.50	0.00	0.00	500.59	0.00	0.00	34,922.95
Real Estate	$	108,492.69	69,156.53	76,822.56	88,895.77	112,435.08	211,062.62	341,479.27	397,028.44	112,079.81
Official Publications Expenses	$	89,500.69	115,475.74	133,852.12	100,026.23	90,881.20	163,786.92	84,940.98	119,283.43	133,025.45
Miscellaneous:										
Convention Expenses	$	0.00	0.00	5,659.63	17,362.12	84,608.81	54,319.44	5,954.29	19,852.35	1,381.39
Certificate Loans Adjustments		0.00	0.00	-259.52	80.74	1.78	-993.25	160.00	0.00	0.00
Due To Broker		0.00	0.00	-100,000.00	100,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Due From Ukrainian National Foundation, Inc.										
Reserve For Unpresented Checks		130.19	0.00	3,432.20	5,853.24	9,183.86	4,142.51	372.79	1,000.00	6,000.32
Trust Fund Disbursed		0.00	407.08	3,659.62	0.00	0.00	0.00	4,423.32	1,705.26	12,350.83
	$	130.19	407.08	-87,508.07	123,296.10	93,794.45	57,468.70	10,910.40	22,557.61	19,732.54
Total Decreases In Ledger Assets	$	636,109.05	607,248.68	607,918.21	960,806.14	804,245.10	813,250.91	781,307.92	1,004,743.31	882,283.06
Increase(Decrease) In Ledger Assets During The Period	$	-38,664.13	-125,506.85	562,367.73	-119,375.56	-162,784.02	-12,895.98	157,921.62	96,601.24	-143,010.13
Amount Of Ledger Assets At The Beginning Of The Month		65,738,982.66	65,700,318.53	65,574,811.68	66,137,179.41	66,017,803.85	65,855,019.83	65,842,123.85	66,000,045.47	66,096,646.71
Amount Of Ledger Assets At The End Of The Month	$	**65,700,318.53**	**65,574,811.68**	**66,137,179.41**	**66,017,803.85**	**65,855,019.83**	**65,842,123.85**	**66,000,045.47**	**66,096,646.71**	**65,953,636.58**

SUMMARY OF LEDGER ASSETS

		January 31, 2002	February 28, 2002	March 31, 2002	April 30, 2002	May 31, 2002	June 30, 2002	July 30, 2002	August 31, 2002	September 30, 2002
Cash	$	417,660.41	279,486.42	632,162.84	1,247,155.83	660,614.76	429,941.17	1,100,183.47	805,546.41	1,924,128.43
Short Term Investments		435,000.91	554,961.17	461,932.77	60,419.45	1,164,242.21	1,089,616.73	787,652.98	1,512,415.09	74,276.05
Bonds		46,407,704.38	45,907,562.57	45,905,369.28	45,405,118.11	44,781,854.82	45,153,512.65	45,142,129.67	44,841,995.47	45,404,627.83
Mortgage Loans		5,832,623.75	5,811,539.52	5,904,016.09	6,075,502.59	5,917,044.49	5,871,797.07	5,671,764.65	5,637,096.38	5,618,235.16
Certificate Loan		292,380.91	292,687.87	293,485.55	288,521.09	290,176.77	286,347.36	287,405.83	287,553.28	292,048.06
Real Estate		2,783,408.37	2,783,598.98	2,761,698.98	2,761,698.98	2,761,698.98	2,741,121.07	2,741,121.07	2,741,336.44	2,719,436.44
Printing Plant & E.D.P. Equipment		126,166.18	126,166.18	116,566.18	117,440.08	117,440.08	107,840.08	107,840.08	108,755.92	99,155.92
Stocks		6,100,822.58	6,514,257.93	6,757,396.68	6,757,396.68	6,857,396.68	6,857,396.68	6,857,396.68	6,857,396.68	6,817,177.65
Loan to D.H.-U.N.A Housing Corp.		104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04
Loan To U.N.U.R.C.		3,200,000.00	3,200,000.00	3,200,000.00	3,200,000.00	3,200,000.00	3,200,000.00	3,200,000.00	3,200,000.00	2,900,000.00
Total	$	**65,700,318.53**	**65,574,811.68**	**66,137,179.41**	**66,017,803.85**	**65,855,019.83**	**65,842,123.85**	**66,000,045.47**	**66,096,646.71**	**65,953,636.58**

ROMA LISOVICH
Treasurer

„То – промені, хоч сонця ще нема..."

Про книжку вибраних поезій Абрама Кацнельсона „Лірика"

Правду кажучи, не проста це річ – радити комусь іншому книжку на тій підставі, що вона вразила тебе самого. А так хочеться це зробити, оскільки випадок – особливий: Україна має поетів з російськими, грузинськими, німецькими, скандинавськими, єврейськими прізвищами, але не має другого Абрама Кацнельсона – за образністю, ліризмом, дитинною безпосередністю поетичного слова він подібний до Максима Рильського або до Андрія Малишка, чиї творчі джерела не зміліли з літами, чий дар пробився, хоч і в болючих відступах та муках, з хаосу часу до світла і рівноваги вічности.

У київському видавництві „Астарта" ось тільки-но побачила світ книжка вибраної лірики А. Кацнельсона. Роки під віршами – від 30-их до початку XXI сторіччя, отже, ми можемо, ступаючи поетові услід, пройти довгу дорогу його душі, його переживань та осяянь, його внутрішнього досвіду, котрий, водночас, – і неповторний, і типовий, воістину український, тобто такий, в якому емоційне належання своєму часові в таємничий, ніким ще не розгаданий спосіб перетворюється, переливається у випрозорену надчасову мудрість.

„Це те, що лишаю читачам", – каже автор у передньому слові. Коротшим і скупішим це слово вже й бути не може, а проте саме воно, ще до прочитання віршів, дає відчути, що перед нами – хвилююча лебедина пісня, перед нами – якась важлива відповідь осібного життя на життя загальне. І далі: „Для мене лірика – монологи моєї душі, які стають своєрідними діялогами, коли відгукується душа читача...". І ще два рядки з цього щирого переднього слова: „В моїй творчості переважно – рідна Україна, якою живу і в Америці... Щасливий, що змалку полюбив українську мову – одну з наймузичніших мов світу...".

Тепер тільки це – щоб відгукнулася душа читача, щоб виник діялог... Бо час сьогоднішній залишає так мало місця для поезії, для лірики, світ наш став такий „розвинутий", що для нього важлива тільки інформація, тільки нові й нові знання. А втім, висока поезія завжди була дарунком долі, завжди треба було його заслужити, треба було до нього дорости, дозріти. Бо це справді диво – знаходити себе в чужих почуттях і думках. Як писав Плужник: „Доле людська, чудна яка ти, – на сторінках чужого твору правду свою шукати".

Певна річ, це ще й досить небезпечне заняття – захопившись поезією, можна заблукати в її звабливих образах, забути про самого себе. Недаремне англійський письменник-мораліст Сідней Смит радив уникати поетів, драматургів, серйозних романів, бо вони, мовляв, забирають довірливого читача у полон ілюзій, відволікають від реальности з її щоденними обов'язками. Проте коли поетичний рядок промовляє до вас – це вже не ілюзія, а щось інше, це – можливість відірвати очі від землі, від власної вузенької стежечки, підвести їх до нового небосхил, і з радісним подивом відкрити, що цей „чужий" світ належить і вам. Поетів дар – говорити з нами нашими голосами.

О мій поліський рідний краю,
лісів замріяна дорого!
Іду й поезію читаю
з уривків неба голубого...

Це вірш з лиховісних 30-их років, але вірш юності, відкритої, всупереч усьому, до життя, до безмежного світу. Та ось і неминучий знак того часу – „Невідісланий лист з тридцять сьомого", лист до товариша Андрія Михайлюка, автора рядків, що послужили тут епіграфом: „Ніч. Калина. Річка лине":

Ці рядки твої співучі
шепотять мені вуста.
Друже—брате Михайлюче,
ані звістки, ні листа.
Лиш тепер дізнався, де ти.
Знаю: довга там зима,
закривавлені замети,
чорна безгомінь німа.
Приголомшила та й дуже
незбагненна новина.
Ні, не вірю я, мій друже,
що якась твоя вина.
Друже–брате Михайлюче,
прийде правдонька свята.
Знов рядки твої співучі
шепотять мої вуста.

Можна так сказати: поетичний талант є водночас життєвим вибором, бо дає авторові безпомильне розрізнення між „правдонькою святою" і кривдою, між добром і злом, між красою і потворністю. Цей вибір ще перед війною продиктував надзвичайно сильні вірші, присвячені Тарасові Шевченкові – сильні тим, що кобзареву духовну спадщину молодий Кацнельсон сприйняв як єдність двох протилежних правд – правду меча і правду „струни срібнодзвонної".

Є в книжці низка віршів з війни, з окопів, з коротких хвилин між страшними боями, але продиктовані ті вірші не фальшивим совєтським патосом, а живим серцем, непідробним людським почуттям:

Лишь сірий попіл замість хат,
і тільки піч, і тільки комин,
Ти що накоїв, супостат,
що по собі лишив на спомин?
Тут народився, тут зростав,
тут переможу чи загину.
Раніш ніколи і не знав,
що так люблю я Україну.

А як багато каже про війну оцей чотирирядковий вірш з 1946 року:

То і в тебе уже сивина, –
сумно мовила мати мені,
– Се війна, –я сказав, – се війна,
все життя я немов на війні.

Чи ж не може сказати про себе це саме кожна людина, котра хотіла зберегти власну гідність у чорні сталінські часи, коли не встигла закінчитися війна з фашизмом, як відновилася війна влади з власним народом? Українському ж поетові, чисте сумління якого не дозволило зректися єврейського імені, жилося удвічі тяжче:

...Здається, всі навкруг
зорять з пересторогою.
Обходить давній друг
десятою дорогою...

Та душа поета, людяна і вибачлива, не замкнулася в собі, не оглядалася на вічні несправедливості життя, бо попереду:

Горить на хмарі золота кайма –
далека смуга моря золотіє.
То – промені, хоч сонця ще нема.
Так душу й ти освітлюєш, надіє!

Такі освітлені надією, сповнені внутрішнього руху вірші А. Кацнельсона кінця 50-их і 60-их років, таких багатозначних в історії нашої культури:

Світло й тіні, світло й тіні
на деревах, на траві.
В мерехтінні, в шелестінні
рухаються, як живі.
Світло й тіні, світло й тіні
у зіницях, ув очах.
У промінні, у тремтінні,
доки розум не зачах.
Повна світла, повна руху
котить хвиля вітряна,
І жене, жене задуху,
і вібрує, як струна.
І сягає небокраю,
далі, далі вже пливе.
Доки рух я відчуваю,
то і серце ще живе!

Рух доброго серця, постійно зверненого до людей, до інших поетів (у книжці багато віршів, присвячених Максимові Рильському, Павлові Тичині, Дмитрові Павличкові, Борисові Олійникові, Василеві Стусові, знову й знову – Тарасові Шевченкові), до дитинства, юності і війни – проймає всю цю книжку золотої поезії, та якийсь особливий, особливо проникливий, саме кацнельсонівський ліризм до глибини душі вражає у віршах „про неї" – про матір, про перше кохання, про дружину. І також про Україну. „Прощання з Єрусалимом":

Торкнувся серцем я Стіни плачу.
А все ж назад у Київ полечу.
Бо я землі вкраїнської дитя...

І вже з берега Тихого океану:

Хоч покладуть у домовину
мене в далекій чужині,
та вірю я, що в Україну
повернуться мої пісні.

Лише такі книжки, як ця, здатні протистояти звабливому інформаційному шумовинні нашого часу, повертати людину до найлюдянішого в ній, допомогти їй відчути непроминальну цінність зв'язку з рідною землею і з іншими людьми.

Петро Часто

СПОРТ

Фігурне ковзання

У Парижі 17 листопада відбувся черговий етап Ґран-прі – Чаша Лалік. Танцювальний дует з України – Грушина-Гончаров виграв вже третій турнір цієї серії в нинішньому році. Ще одна представниця України, Олена Ляшенко, була четвертою у турнірі жінок.

Акробатика

У Санкт-Петербурзі, Росія, 17 листопада відбувся чемпіонат Европи зі стрибків на батуті, акробатичній доріжці та міні-трампі. Українські спортсмени здобули срібло та бронзу на акробатичній доріжці в особистих змаганнях. У командних змаганнях чоловіки були першими на батуті, а жінки виявилися найсильнішими на акробатичній доріжці.

Джудо

У Ротердамі 19 листопада закінчився чемпіонат Европи з джудо борців до 20-річного віку. Українська збірна у загальному командному заліку посіла третє місце, пропустивши вперед джудоїстів Грузії та Росії.

Теніс

Українка Олена Татаркова на челенджері з призовим фондом 50 тис. долярів в Юджін, США, 15 листопада у першому колі обіграла американку Абіґайль Спірс, а у другому – розгромила канадську тенісистку Морін Дрейк (6-2, 6-0). Тепер Олена Татаркова зустрінеться з росіянкою Євгенією Куликовською. Ще одна українська тенісистка, Юліяна Федак, бере участь у челенджері з призовим фондом у 25 тис. долярів в Австралії. У першому колі вона поступилася австралійській тенісистці Саманті Стосур.

Плавання

Впевнено розпочала свій виступ на першому етапі Чаші світу в Ріо-Де-Жанейро неодноразова чемпіонка світу та Олімпійських ігор Яна Клочкова. На рахунку українки в басейнах Бразилії 18 листопада було вже шість нагород, чотири з яких – золоті. Яна була першою на своїх коронних відстанях 200 та 400 метрів комплексом, а також перемогла на 800-метрівці вільним стилем та на 200-метрівці батерфляєм. Двічі Яна Клочкова піднімалася і на третю сходинку п'єдесталу пошани.

Футбол

Як відомо, київська команда „Динамо" вибула зі змагань Чемпіонату Ліґи чемпіонів Европи, але продовжить змагання за чашу УЕФА. У Женеві 15 листопада відбулося жеребкування 1/16 фіналу Чаші УЕФА. Суперником київського „Динамо" на цій стадії турніру став турецький „Бешикташ". Перша гра відбудеться 28 листопада у Туреччині, а повторна гра у Києві – через два тижні. Серед можливих суперників „Динамо" були команди „Штурм" (Австрія), „Осер" (Франція), „Бешикташ" (Туреччина) та „Вісла" (Польща).

У 1987 році „Динамо" вже змагалося з „Бешикташем" і турки зазнали поразки за сумою двох змагань 7:0. За часів незалежности України „Динамо" жодного разу не грало проти команд з берегів Босфору. „Бешикташ" на шляху до 1/16 фіналу Чаші УЕФА за сумою двох матчів (2:1) перемогли еспанський „Алавес".

Відразу після жеребкування президент клюбу „Динамо" Ігор Суркіс сказав: „У змаганні за чашу УЕФА слабких команд не залишилося. Гра, яку показало „Динамо" в Лізі чемпіонів, заслуговує того, щоб ввійти до другого групового турніру серед 16-ти найсильніших команд континенту. Але долі було бажано розпорядитися інакше... Слабкою утіхою нам може служити лише те, що за бортом цього турніру ми залишили діючого переможця - голяндський „Феєнорд". Що стосується „Бешикташа", ми постараємося виступити так, щоб з добрим настроєм піти на зимову перерву".

Гравець італійського „Ювентусу" Марчело Залайєта бореться за м'яч з півзахисником київського „Динамо" Тибуріу Гіоане (праворуч) під час гри Ліґи чемпіонів 13 листопада у Києві („Ювентус" виграв з рахунком 2:1).
Фото УНІАН

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

Лікар і безкомпромісний патріот

У червні цього року медична громадськість відзначила 110-річчя від народження Арсена Річинського. Урочисті академії відбулися у Тернопільській державній медичній академії і Кременецькому медичному училищі, яке носить ім'я цього визначного лікаря і діяча українського православ'я у 20-ті – 30-ті роки XX сторіччя. Матеріяли академій видано окремим альманахом.

Донедавна в Україні мало знали про життя і творчість А. Річинського – лікаря, громадського і церковного діяча, історика, філософа і просвітителя. Українці в західніх країнах могли користуватися інформаціями, поданими в „Енциклопедії українознавства" під редакцією проф. В. Кубійовича.

Авторові цих рядків пощастило бути знайомим зі старшою дочкою Арсена Сінчинського, Славою – ми разом вчилися в державній гімназії у Володимирі. Молодша дочка, Людмила, тепер живе у Нововолинську, вона написала дуже цікаві спомини про батька під назвою „Він любив нас і Україну".

Арсен Васильович Річинський народився 12 червня 1892 року у с. Тетильківці, Кременецького повіту Волинської губернії (нині Шумського району, Тернопільської области) в родині дяка, відтак священика Василя Федоровича Річинського. Вчився в Клеванській духовній школі, Кременецькій гімназії, опісля – в Житомирській духовній семінарії. Трохи вчителював в селі Сіднярки Луцького повіту, а восени 1911 року вступив на медичний факультет Варшавського університету. З початком Першої світової війни працював як дільничий лікар по селах Саратовської, Курської та Полтавської губерній. Закінчив студії у Київському університеті св. Володимира 30 березня 1917 року. Ще бувши студентом Варшавського університету він займався громадсько-просвітянською діяльністю і у 1911 році почав видавати часопис „Нові дороги", а працюючи після університету лікарем в Ізяславі, видавав журнал „Ізяславська дорога". Українофільські переконання молодого лікаря були не до вподоби польській владі. Після окупації Волині його призначили молодшим лікарем повітової лікарні у Заславі, а потім у селі Тростянець біля Луцька, де він відпрацював до квітня 1922 року. Там зустрів свою майбутню дружину – доньку місцевого пароха Павла Прокоповича – Ніну. В квітні Волинське воєводство переводить Арсена Річинського на посаду дільничого лікаря у м. Володимир-Волинський, а з 22 липня 1922 року головним лікарем міської лікарні. У серпні 1925 року він звільнився зі служби і працював в приватній практиці аж до ув'язнення в Березі Картузькій у 1939 році.

Власним коштом він видавав незалежний місячник українського церковного відродження „На варті", різні джерельні матеріяли з історії Української Церкви. Завдяки йому у соборі Володимир-Волинського запровадили почергові відправи українською і слов'янською мовами, а у Миколаївській церкві – лише українською.Арсен Річинський доклав багато зусиль до організування церковного з'їзду в Луцьку, 5-6 червня 1927 року, який мав назву „З'їзд православних мирян-українців в церковних справах".

А. Річинський виступив з головними доповідями, був обраний головою Православного Церковного Українського Виконавчого Комітету в Речі Посполитій. З'їзд обговорив національний чинник в житті Церкви і зобов'язав делегатів активізувати боротьбу за права українського народу в Церкві.А. Річинський заснував журнал „Рідна Церква", як орган Українського Церковного Комітету, щоб об'єднати народ в боротьбі за Українську Церкву.

Мовне питання спричинило гострий конфлікт А. Річинського з митрополитом Діонісієм. Будучи безкомпромісною людиною А. Річинський в грудні 1928 року вийшов із Митрополичої ради. Ворожі москофільські сили чинили перешкоди в діяльності Річинського. У результаті наклепів він у 1929 році був відлучений від Церкви. Пізніше примирення із ієрархією не зменшило його діяльности.

Період 1929-1939 років був найпродуктивнішим у його житті. Власним коштом він видав кілька праць з історії Церкви та теорії церковної практики, церковної композиції, музичну збірку „Скорбна мати", організував місцеве товариство „Просвіта", заініціював рухи пластунів та кооператорів.

Незабаром після приходу радянської влади в Західню Україну А. Річинський 20 жовтня 1939 року був заарештований – за книжку „Проблеми української релігійної свідомости", яка вважалася антирадянською. Його запроторили в тюрму в Сухобезводному Горьковської області. Вирок був оголошений 5 травня 1942 року: 10 років позбавлення волі. Сім'ю вивезли на заслання, на знищення. Після звільнення у 1949 році додому на Волинь не дозволили вернутись, а вислали в Казахстан. Працював лікарем, займався наукою в ділянці акушерства, друкував статті в журналі „Здоровьє Казахстана" (1952-53рр.). Важкий життєвий шлях підірвав його здоров'я й Арсен Річинський помер 13 квітня 1956 року внаслідок крововиливу. Похований на цвинтарі Джусали Кизил-Ординської области (Казахстан).

По смерті Арсена Річинського його родина повернулася до Володимира-Волинського.Працю А. Річинського вже на початку 30-их років було вшановано на сторінках української загальної енциклопедії (Том II – Львів – Станіслав – Коломия 1931 р.), в Енциклопедії Українознавства (Париж, Том VII, ст. 2529, 1973), Encyclopedia of Ukraine (Toronto, 1993, Vol. IV, page 366-67), „Енциклопедії Українознавства" проф. В. Кубійовича (том VII, Львів 1998). У 1998 році відбулися перші присвячені йому читання – з нагоди 65-річчя видрукувано праці „Проблеми української релігійної свідомости" в м. Кремениці. Було видано збірник праць „А. Річинський – ідеолог українського православ'я". Уряд України присвоїв ім'я А. Річинського Кременецькому медичному училищу.

Другі читання відбулися у вересні 2000 року. В 1998 році в Ужгороді під час VII Конгресу світової федерації українських лікарських товариств було передано збірник праць Перших читань президентові СФУЛТУ д-ру Павлу Джулю. Представники Кременецького медичного училища були запрошені виступити на VIII Конґресі СФДТ, який відбувся у Львові – Трускавці в серпні 2000 року. Виступ відбувся на секції „Історія медицини", був тепло сприйнятий. В музеї училища оформлено розділ, в якому розповідається про життєвий і творчий шлях А. Річинського.

Треті читання його імені відбулися 12-13 червня 2002 року і закінчилися відкриттям меморіяльних дошок у Крем'янці та Володимирі-Волинському – на вулиці Луцькій, де в 1939 році проживав Арсен Річинський – великий патріот, гуманіст, лікар.

Д-р Василь Марчук,
лікар-хірург

ПОДЯКА

27 червня 2002 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 39-му році життя наш найдорожчий СИН і БРАТ

бл. п.

АРКАДІЙ (АКО) САЛАМАХА

ПОХОРОН відбувся 6 липня 2002 р. з української греко-католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., на православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку.

Щира подяка о. парохові Богдану Лукію і о. Леонідові Малькові, за похоронні відправи. Рівно ж дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за сумлінну обслугу.

Наша особливо сердечна подяка за вінки і квіти, зложені на могилу покійного Аркадія з висловами співчуття: союзянкам 86-го Відділу СУА, Шилі, Дірдрі, Ларисі і Рені Загайкевич, Орисі і Дру Гатусо, Тарасові і Крістен Загайкевич, Уляні і Богданові Загайкевич, як також центру „Getty" у Лос-Анджелесі.

Щиросердечну подяку складаємо І. Мартинець, голові 86-го Відділу СУА, за зворушливі вислови співчуття на Панахиді від імені союзянок.

Сердечну подяку складаємо усім нашим приятелям і знайомим, які брали участь у похоронних відправах, як також усім, хто телефонічно і листовно зложили нам щирі співчуття.

Особливо сердечну подяку складаємо товаришкам і товаришам зі шкільної лавки покійного Ака за їхні теплі зворушливі співчуття.

Щиро дякуємо за вислови співчуття і Служби Божі в пам'ять бл. п. Аркадія.

НА СЛУЖБИ БОЖІ пожертвували:

Іванна Бартошик, родина Бобівські, Евген і Стефанія Бренич з родиною, Стефанія Букшована, родина Гірний, родина Загайкевич, Катерина Іванчук, Роман Канюка, Роман і Ольга Кобрин, Люба Лапичак і Михайло Лесько, Мотря і Георгій Михайлюк, Таня Петрина (Служба Божа в Зарваниці), Роман і Ірена Пиндус (Служба Божа у Львові), Оля Бродик-Подусовська, Марія Пшенична, Й. і М. Сорока, Люба Турчак, Роман і Іля Турянський, Таїса Турянська, Марія Юркевич, Дебра і Джан Каванаг і Роз Каціоля з родиною.

В Україні: родина Ореста і Наталки Яцків, Роман і Христина Михайлівські з родиною.

У Польщі: Михайло і Оля Гарцула з родиною, Ірена і Христина Шкільник і Ірена Варцаба з родиною.

Щира подяка за співчуття Катерині Лялюк від Головної управи УПА, Славомирі Білас від Комітету Байройтської Гімназії і Миколі Кулику від Комітету Видавничого Фонду „Літопис УПА".

Наша особлива подяка довголітній подрузі Ірені Білевич за переведення збірки комп'ютерним способом на Видавничий Фонд „Літопис УПА", як також другові Миколі Кулику, завідуючому цим Фондом в Торонто, за дбайливе завершення цієї збірки.

НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ЛІТОПИС УПА" зложили:

	300 дол.	Рента, Євген і Тая Саламаха;
	250	Андрій М. Курилко;
	200	Дарія М. Курилко;
по	100	Анна і Роман Байляк, Борис Галаган, Микола Галів, Іна і Аріян Дзерович, Анна, Наталка і Ігор Ґавдяк, Анна і Роман Мац, д-р Дарія Миндюк з родиною Бриндзя, Оля Бродик-Подусовська з родиною, д-р Модест і Марія Ріпецький, Ляриса Саламаха, Христина Саламаха і Доналд В. Бісант, Марія Г. і Ляшльо Сій, родина Загайкевич і Ґатусо;
по	50	Ірена і Олександер Білевич, д-р Зірка і д-р Роман Воронка, Стефанія Винтерс, Надія і Іван Гафткович, Микола Кулик, Зена і Осип Левицький, Орест Д. Мостовий, Ірена С. і Юліян П. Охримович, Ляриса і Дмитро Пенцак, д-р Тарас і Любов Шегедин, Аскольд Шегедин, Лідія Яцків (кан.);
	40	Ірена і Йосиф Яворський;
	35	Лідія Стецик;
по	30	Михайло Дзіман, Іванна Кононів, Юліян Котляр;
по	25	Славомира і Мирон Білас, д-р Петро і Рея М. Грицак, Марія і Ігор Кігічак, д-р Теодозій і Любомира Крупа, Ірина С. і Григорій С. Кузьма, Марія і В. Левицький, Марія і Богдан Полянський, Євген Кулик, А. і В. Мандзій, Олександра і Мирон Стебельські;
по	20	Гуралечко Люба, Катерина Іванчук, Надя і Роман Канюка, Люба Лапичак і Михайло Лесько, Іванна Мартинець, Ірина і Антон Микич, Юлія і Ярослав Петрух, Ірина і Роман Пиндус, А. і С. Фединишин.
	Разом	3,195 дол. + 50 дол. кан.

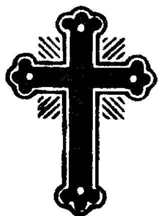
Усім жертводавцям щира подяка.

Нехай Господь обдарить Вас своїми ласками!

Родина покійного Аркадія
РЕНТА, ТАЯ і ЄВГЕН

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ СВ. НОРБЕРТА В КРАКОВІ,
ділиться з українським суспільством Америки сумною вісткою, що дня 10 листопада 2002 р., відійшов у вічність наш голова

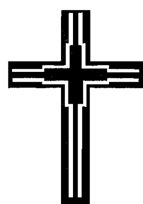
бл. п.

проф. д-р ВАСИЛЬ ЛЕНЦИК

Дружині, дітям та родині Покійного складаємо щирі співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що дня 16 листопада 2002 р. в Сан Госе, Каліфорнія, по довгій та тяжкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча МАТИ, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

св. п.

ЛЮБА з ДОБРЯНСЬКИХ СЕМКІВ

народжена десятого травня 1925 р. у Кракові

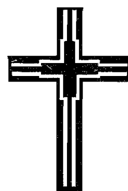
Покійна залишила в смутку:

синів – ВОЛОДИМИРА
– ЮРІЯ з дружиною КАРЕН і дітьми ЙОНАТАНОМ і БРАДОМ
– ЛЬВА з дружиною ЛИН та дітьми ЛОРОЮ і ЛУКАСОМ
брата – ЛЬВА ДОБРЯНСЬКОГО з дружиною АРЕТОЮ
братанка – ДАНИЛА ДОБРЯНСЬКОГО з дружиною КЕКІЛЕЮ
та родину в Австралії, Німеччині, Румунії та Україні.

Покійна буде похована на цвинтарі св. Миколая в Чикаго

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на відбудову української католицької церкви св. Норберта в Кракові.

Ділимося сумною вісткою, що 14 жовтня 2002 р., відійшов у вічність на 83-му році життя дорогий МУЖ, ТАТО, БРАТ і ДЯДЬКО

бл. п.

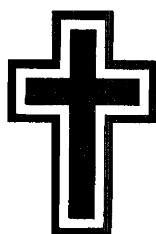
АНДРІЙ Ф. АМЕРСЛАВ

нар. в Jeannette, PA, USA.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ТАТІЯНА
син – АЛЕКСАНДЕР
донька – МАРІЯ АННА
та ближча і дальша родина в Америці, Україні та Канаді

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 29 жовтня 2002 р. загинув у автомобільній катастрофі на 44-му році життя

бл. п.

ВАСИЛЬ ПОТІЄНКО

детектив поліції в Чіктовага, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ з усіма поліційними почестями при участі місцевих і довколишніх відділів правопорядку штату Нью-Йорк і сусідньої Канади, відбулися в суботу, 2 листопада 2002 р.
Покійний похований на цвинтарі св. Адальберта в Lancaster, NY.

В глибокому смутку залишилися:
дружина – МЕРІ ПОТІЄНКО з дому СИМОНЕТТА
батьки – ТАЇСА і ЮРІЙ ПОТІЄНКО
сестра – ОЛЕНА КОЦУР з чоловіком ПЕТРОМ
племінники – НАТАЛІЯ і МАРКО
дядя – ВОЛОДИМИР і тьотя МИРОСЛАВА ДМИТРІЮК
кузини – д-р ЗІНА ГАЙДУЧОК з чоловіком д-р ЮРІЄМ і дітьми ОЛЕКСАНДРОМ і КАТЕРИНОЮ
– НАТАЛІЯ ВОРРЕН з чоловіком РОБЕРТОМ
– д-р АНДРІЙ ДМИТРІЮК з дружиною д-р НАТАЛІЄЮ і сином АНТОНІЄМ
та родина в Америці, Україні і Польщі.

Просимо про молитви за душу Покійного.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в ранніх годинах 18 листопада 2002 р. у лікарні в Чикаго відійшов від нас по короткій недузі найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

д-р ПИЛИП ТЕОФІЛ ДЕМУС

нар. 27 грудня 1916 р. в с. Мужиловичі, Яворівського району, в Україні

ПАНАХИДА відбулася в середу, 20 листопада 2002 р
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 21 листопада 2002 р. в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго

Залишені в смутку:

дружина – ВОЛОДИМИРА (з дому КОГУТ)
сини – АНДРІЙ з дружиною ДЖЕНЕТ і дітьми АЛИСОЮ і БРІЯНОЮ
– КОСТИК з дружиною ПЕТ і дітьми ЛЕСЕЮ і ЗЕНЕЮ та внучкою СОФІЙКОЮ
– МАРКО з дружиною ІРИНОЮ і синами ДАНИЛКОМ і ТИМОШЕМ
– АДРІЯН
– МАРІЯН
сестра дружини – ІВАНКА ГАРАСОВСЬКА з чоловіком ОСТАПОМ
сваха – ВІРА ТРОЩУК
та численна родина в Україні й Америці.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Оц累ославська 973-292-9800 #3040

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ ЧИ КУПИТИ ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА

(908) 790-9240
або
(908) 265-7618
Exit Realty

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344
Matawan 9@optonline.net

PROSTHODONTIST
д-р ОЛЕКСАНДЕР КМЕТА

косметика зубів, загальне лікування, „Implants“.

5E. 19th Street, 5th Floor, New York, NY 10003
Tel.: **(914) 522-2558**
Fax: **(914) 963-9701**

Доктор говорить по українськи

IRENE LOPATOVSKA
UKRAINIAN, RUSSIAN AND ENGLISH TRANSLATION & INTERPRETING SERVICES

УКРАЇНСЬКІ, РОСІЙСЬКІ ТА АНГЛІЙСЬКІ ПЕРЕКЛАДИ

IRENEL@GTEMAIL.NET 214-566-6562

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: Iouri_uke@hotmail.com

JENNIE L. SHATYNSKI, RN, Esq.

Адвокат, говорить по українськи
- Помилки медичної практики
- Тілесні ушкодження
- Дискримінація

Член адвокатської палати Н.Й. і Н.Дж.

Тел.: (732) 516-1104

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2002 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціальні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

MEEST-KARPATY of INDIANA
БОГДАН БУХВАК – власник
Посилки в Україну $ .49 за фунт кораблем
$ 1.65 за фунт літаком
Пересилаємо пакунки і гроші в Україну і Східню Европу.
Можемо відбирати пакунки з хати.
7429 East 72th Court, Hobart, Indiana, 46342.
Tel.: **(219) 947-7111**

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

16.9 ¢/min
Call UKRAINE
Great domestic rates. Great rates to the rest of the world - any day, any time, direct dial. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 10.9 c/min.
1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St.#1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
652 дол.+tax (round trip)
430 дол.+tax (one way)
Київ
547 дол.+tax (round trip)
391 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати - тільки з фірмою КАРПАТИ!

KARPATY Fast Guaranteed Delivery / Скора гарантована доставка Export-Import

KARPATY

KARPATY TRAVEL

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ протягом 2-7 днів

НАЙКРАЩІ ЦІНИ НА КВИТКИ

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Європи американські доляри

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

НА ВСІ АВІАЛІНІЇ СВІТУ!

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Достава тракторів, автомобілів, побутової техніки та електроніки

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК З КАТАЛОГУ

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ВІДПОЧИНОК на відомих курортах

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких

Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією

121 Runnymede Road, Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105 **1-800-265-7189** **Fax (416) 761-1662**

E-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca